32004R0817

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 817/2004

2004 m. balandžio 29 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantį bei panaikinantį tam tikrus reglamentus ([1]), ypač į jo 34, 45 ir 50 straipsnius,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 nustatė vienintelę EŽŪOGF paramos kaimo plėtrai teisinę sistemą. Konkrečiai jo II antraštinė dalis nustato priemones, kurioms gali būti teikiama parama, jų tikslus ir tinkamumo paramai gauti kriterijus. Ši teisinė sistema taikoma kaimo plėtros paramai visoje Bendrijoje.

(2) Šiai sistemai papildyti, atsižvelgiant į patirtį, įgytą naudojant instrumentus, taikytus pagal įvairius Tarybos reglamentus, panaikintus Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 55 straipsnio 1 dalimi, buvo patvirtintas 2002 m. vasario 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 445/2002 dėl išsamių Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai taikymo taisyklių ([2]).

(3) 2002 m. vasario 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 445/2002 buvo žymiai pakeistas. Be to, iš dalies pakeitus Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999, buvo įdiegtos keturios naujos priemonės, kurioms reikia išsamių taisyklių. Be to, atsižvelgiantį į patirtį, įgytą nuo planavimo laikotarpio pradžios, tam tikros nuostatos turi būti paaiškintos, ypač susijusios su planavimo dokumentų pakeitimo tvarka, programų finansine vadyba ir kontrole. Todėl, kad būtų aiškiau ir racionaliau, turėtų būti priimtas naujas reglamentas, nustatantis išsamias taisykles, o Reglamentas (EB) Nr. 445/2002 turėtų būti panaikintas.

(4) Tos taisyklės turėtų būti grindžiamos subsidiarumo ir proporcingumo principais ir todėl apsiriboti tik tuo, kas būtina užsibrėžtiems tikslams pasiekti.

(5) Kalbant apie tinkamumo paramai gauti kriterijus, Reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 nustato tris pagrindinius investicijų į žemės ūkio valdas bei perdirbimo įmones ir jaunų ūkininkų paramos reikalavimus. Turėtų būti nustatytas terminas, per kurį šios sąlygos turi būti įvykdytos, įskaitant lengvatinio laikotarpio, kurį valstybės narės gali suteikti tam tikriems naudos gavėjams ir per kurį reikėtų pradėti laikytis būtiniausių standartų, tais atvejais, kai investicijos daromos siekiant laikytis tų standartų.

(6) Bendrijos parama investicijoms į valdas ir perdirbimo įmones teikiama su sąlyga, kad atitinkamiems produktams gali būti rasta įprasta prekybos rinka. Turėtų būti nustatytos išsamios tokios rinkos įvertinimo taisyklės.

(7) Parama profesiniam mokymui neturėtų aprėpti įprasto žemės ūkio ir miškininkystės švietimo.

(8) Kalbant apie sąlygas ankstyvam išėjimui į pensiją, turėtų būti išspręstos konkrečios problemos, iškylančios kai valdą perduoda keletas perdavėjų arba ūkininkas nuomininkas.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1783/2003 (OL L 270, 2003 10 21, p. 1).

([2]) OL L 74, 2002 3 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 963/2003 (OL L 138, 2003 6 5, p. 2).

(9) Kompensacinės išmokos, mokamos už žemę mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, kai žemę kartu naudoja keletas ūkininkų, turėtų būti mokamos kiekvienam susijusiam ūkininkui, proporcingai jo teisių naudotis žeme apimčiai.

(10) Iš institucijų ir įstaigų, atrinktų teikti ūkių konsultavimo paslaugas, reikalaujama kompetencijos ir išteklių.

(11) Kalbant apie agrarinę aplinkosaugą ir gyvūnų gerovę, būtiniausi reikalavimai, kurių turi laikytis ūkininkai pagal įvairius agrarinės aplinkosaugos ir gyvūnų gerovės įsipareigojimus, turėtų užtikrinti subalansuotą paramos, kuri pagrįsta tikslais ir prisideda prie subalansuotos kaimo plėtros, taikymą.

(12) Kalbant apie paramą ūkininkams, dalyvaujantiems maisto kokybės schemoje, turėtų būti nustatyti šią paramą gaunantys produktai ir nuolatinių sąnaudų tipai, į kuriuos galima atsižvelgti skaičiuojant paramos dydį.

(13) Siekiant užtikrinti, kad Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnyje nustatytos skatinimo priemonės ir 2000 m. gruodžio 19 d. Reglamentu (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksmų vidaus rinkoje [1] nustatytas informacijos ir skatinimo veiksmų režimas papildytų vienas kitą, turėtų būti nustatyti išsamūs kokybiškų produktų skatinimo paramos reikalavimai, ypač susiję su naudos gavėjais ir tinkamomis paramai gauti veiklos rūšimis. Be to, siekiant išvengto dvigubo finansavimo rizikos, pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2826/2000 remiamos informacijos ir skatinimo priemonės neturėtų būti tinkamos kaimo plėtros paramai gauti.

(14) Turėtų būti nustatyti investicijų žemės ūkio produktų perdirbimui ir rinkodarai tobulinti atrankos kriterijai. Patirtis rodo, kad šie atrankos kriterijai turėtų būti grindžiami visuotiniais principais, o ne sektorinėmis taisyklėmis.

(15) Laikantis tam tikrų reikalavimų tolimiausiems Bendrijos regionams turėtų būti netaikoma Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 28 straipsnio 1 dalies antroji įtrauka, pagal kurią jokia parama negali būti teikiama investicijoms, skirtoms produktų iš trečiųjų šalių perdirbimui arba rinkodarai.

(16) Turėtų būti išsamiau apibrėžti miškai, kurie nėra tinkami paramai gauti pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 29 straipsnio 3 dalį.

(17) Turėtų būti nustatyti išsamūs žemės ūkio paskirties žemės apželdinimo mišku paramos ir išmokų veiklai, skirtai miškų ekologiniam stabilumui išlaikyti ir pagerinti, reikalavimai.

(18) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnį parama teikiama kitoms su ūkine veikla ir jos keitimu susijusioms priemonėms ir kaimo veiklai, kurios nereglamentuoja jokia kita kaimo plėtros priemonė. Atsižvelgiant į didžiulę priemonių, kurioms gali būti taikomas šis straipsnis, įvairovę, reikėtų suteikti pirmenybę valstybėms narėms nustatyti paramos sąlygas savo programose.

(19) Turėtų būti nustatytos keletui priemonių bendros taisyklės, visų pirma skirtos užtikrinti, kad būtų taikomi bendri geros ūkininkavimo praktikos standartai, kai priemonės susijusios su tuo kriterijumi, ir garantuoti lankstumą, reikalingą ilgalaikiams įsipareigojimams, atsižvelgiant į įvykius, kurie gali turėti įtakos tiems įsipareigojimams, nekeliant pavojaus veiksmingam įvairių paramos priemonių įgyvendinimui.

(20) Turėtų būti aiškiai atskirtas kaimo plėtros paramos finansavimas ir bendrų rinkos organizacijų finansinė parama. Bet kokias išlygas principui, pagal kurį bendrų rinkos organizacijų paramos schemų priemonėms neturėtų teikiama kaimo plėtros parama, valstybės narės turėtų pasiūlyti savo kaimo plėtros programose, atsižvelgiant į konkrečius savo poreikius ir laikantis skaidrumą užtikrinančių procedūrų.

(21) Visos kaimo plėtros paramos išmokos turėtų būti mokamos naudos gavėjams.

(22) Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1685/2000 [2] nustato išsamias 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų [3], įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų tinkamumo, taigi, ir EŽŪOGF Orientavimo skyrius. Kad būtų nuosekliau, Reglamentas (EB) Nr. 1685/2000 taip pat turėtų būti taikomas priemonėms, iš dalies finansuojamoms EŽŪOGF Garantijų skyriaus, išskyrus atvejus, kai kitaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1257/1999, 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo [4] arba šiame reglamente.

[1] OL L 328, 2000 12 23, p. 2.

[2] OL L 193, 2000 7 29, p. 39. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 448/2004 (OL L 72, 2004 3 11, p. 66).

[3] OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1105/2003 (OL L 158, 2003 6 27, p. 3).

[4] OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

(23) Tam tikroms investicijoms, iš dalies finansuojamoms pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 30 straipsnio 1 dalies pirmąją, antrąją bei šeštąją įtraukas ir 31 straipsnį, dažnai nustatomos standartinės vieneto sąnaudos. Kad būtų aiškiau ir supaprastėtų tų priemonių vadyba, nuo 2000 m. naudos gavėjams nebeturėtų būti taikomas reikalavimas pateikti sąskaitas-faktūras, kaip numatyta Komisijos reglamente (EB) Nr. 1685/2000. Sąlygos, kuriomis valstybės narės gali taikyti tokias standartines sąnaudas, taip pat turėtų būti nustatytos, siekiant užtikrinti veiksmingą vadybą.

(24) 1999 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimas 1999/659/EB, nustatantis Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo asignavimų kaimo plėtros priemonėms 2000–2006 metams valstybėms narėms skiriamas orientacines lėšas ([1]), nustato išlaidų, dengiamų asignavimais valstybėms narėms, tipą. Be to, pagal 1999 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2603/1999, nustatantį paramos kaimo plėtrai pereinamuoju laikotarpiu taisykles pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 ([2]), išmokos pagal tam tikrus įsipareigojimus, prisiimtus iki 2000 m. sausio 1 d., tam tikromis sąlygomis gali būti įtrauktos į 2000–2006 m. kaimo plėtros programas. Todėl būtina nustatyti, kas įtraukiama į bendrą Bendrijos paramos sumą, nustatytą kiekvienam kaimo plėtros planui pagal atskirą Komisijos patvirtintą planavimo dokumentą.

(25) Lankstesnei finansinei vadybai užtikrinti valstybės narės, kurios pasirinko regioninį kaimo plėtros planavimą, turėtų turėti galimybę, kad visa Bendrijos paramos suma būtų suteikiama kiekvienai regioninei programai, išdėstytai atskirame sprendime, kuriame yra visos valstybės narės jungtinė lentelė.

(26) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1259/1999, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos programų taisykles pagal bendrąją žemės ūkio politiką ([3]), 5 straipsnis nustato, kad sumos, gaunamos iš baudų dėl aplinkos apsaugos reikalavimų pažeidimo ar iš moduliacijos, liktų valstybėms narėms kaip papildoma Bendrijos parama tam tikroms kaimo plėtros priemonėms. Turėtų būti nustatyta, kam tiksliai taikomas Bendrijos patvirtinimas tokių priemonių atveju.

([1]) OL L 259, 1999 10 6, p. 27. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2000/426/EB (OL L 165, 2000 7 6, p. 33).
([2]) OL L 316, 1999 12 10, p. 26. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2055/2001 (OL L 277, 2001 10 20, p. 12).
([3]) OL L 160, 1999 6 26, p. 113. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 41/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 19).

(27) Turėtų būti nustatytos išsamios kaimo plėtros planų ir jų revizijų pateikimo taisyklės.

(28) Kaimo plėtros planų rengimui bei jų patikrinimui ir Komisijos patvirtinimui palengvinti, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnyje nustatytais reikalavimais, turėtų būti nustatytos bendros tokių planų struktūros ir turinio taisyklės.

(29) Turėtų būti nustatyti kaimo plėtros planavimo dokumentų pakeitimų reikalavimai, kad Komisija galėtų tuos pakeitimus greitai ir veiksmingai išnagrinėti.

(30) Vadybos komiteto procedūra turėtų būti taikoma tik pakeitimams, susijusiems su svarbiais kaimo plėtros planavimo dokumentų pakeitimais. Dėl kitų pakeitimų turėtų nuspręsti valstybės narės ir informuoti Komisiją.

(31) Veiksmingai ir reguliariai stebėsenai (monitoringui) užtikrinti valstybės narės turėtų pateikti Komisijai suvestinę ir atnaujintą savo planavimo dokumentų elektroninę versiją.

(32) Turėtų būti nustatytos išsamios finansinio planavimo ir įnašų priemonėms, finansuojamoms EŽŪOGF Garantijų skyriaus pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 35 straipsnio 1 ir 2 dalis, taisyklės.

(33) Tuo tikslu valstybė narės turėtų reguliariai teikti Komisijai ataskaitas apie kaimo plėtros priemonių finansavimo būklę.

(34) Turėtų būti imtasi priemonių, siekiant užtikrinti, kad kaimo plėtros paramai skirtos išmokos būtų naudojamos veiksmingai, visų pirma numatant galimybę Komisijai suteikti pradinę avansinę išmoką mokėjimo agentūroms ir išmokoms, koreguojamoms pagal poreikius ir atsižvelgiant į ankstesnius pasiekimus. Taip pat turėtų būti įmanoma mokėti avansus tam tikroms naudos gavėjų kategorijoms, siekiant padėti įgyvendinti investicijų priemones.

(35) Be konkrečių šiuo reglamentu nustatytų taisyklių turėtų būti taikomos ir bendrosios biudžeto disciplinos taisyklės, visų pirma susijusios su valstybių narių ne visiškai užpildytomis arba neteisingomis deklaracijomis.

(36) Išsamus kaimo plėtros priemonių finansinis administravimas turėtų būti reglamentuojamas Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 įgyvendinimo taisyklėmis.

(37) Stebėsenos (monitoringo) ir įvertinimo tvarka ir reikalavimai turėtų būti grindžiami principais, taikytinais kitoms Bendrijos paramos priemonėms, visų pirma nustatytoms Reglamentu (EB) Nr. 1260/1999.

(38) Administracinės taisyklės turėtų leisti geriau administruoti, stebėti ir kontroliuoti kaimo plėtros paramą. Kad būtų paprasčiau, kiek įmanoma, turėtų būti taikoma integruota administravimo ir kontrolės sistema, numatyta 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams [1], kurio išsamios įgyvendinimo taisyklės nustatytos Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2419/2001 [2], II antraštinės dalies IV skyriuje.

(39) Turėtų būti numatyta nuobaudų sistema tiek Bendrijos, tiek valstybės narės lygiu.

(40) 40) Informacija apie padėtį dėl ankstesnių lydimųjų priemonių pagal Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 2078/92 [3], Nr. 2079/92 [4] ir Nr. 2080/92 [5], kai tokios priemonės yra 2000–2006 m. finansinės programos dalis, įgyvendinimo turėtų būti įtraukta į metinę ataskaitą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 48 straipsnio 2 dalyje. Dėl šių priemonių atsiradusios išlaidos turi būti nurodytos informacijoje, kurią valstybės narės turi pateikti iki kiekvienų metų rugsėjo 30 dienos.

(41) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtros komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

KAIMO PLĖTROS PRIEMONĖS

1 SKIRSNIS

Investicijos į žemės ūkio valdas

1 straipsnis

Lengvatinis laikotarpis, kurį valstybės narės gali suteikti pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnio 3 dalį ir po kurio būtina laikytis naujai įvestų standartų, turi neviršyti 36 mėnesių nuo dienos, kurią standartas tampa privalomas ūkininkui. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnio 3 dalyje nurodytas investavimo laikotarpis turi pasibaigti per pirmojoje pastraipoje nustatytą lengvatinį laikotarpį.

Pirmojoje pastraipoje nustatytas lengvatinis laikotarpis netaikomas paramos paraiškoms, pateiktoms iki 2004 m. gegužės 7 d.

2 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 6 straipsnio tikslais įprastos prekybos rinkos buvimas atitinkamu lygiu įvertinamas pagal:

a) atitinkamus produktus;

b) investicijų tipus;

c) esamą ir planuojamą pajėgumą.

2. Atsižvelgiama į bet kokius gamybos arba Bendrijos paramos apribojimus pagal bendrosios rinkos organizavimą.

3. Kai bendrosios rinkos organizavimas taiko apribojimus gamybai arba riboja Bendrijos paramą atskiriems ūkininkams, valdas ar perdirbimo įmonėms, neremiamos jokios investicijos, kurios padidintų gamybos pajėgumą virš tų apribojimų.

3 straipsnis

Šio reglamento 4 straipsnio 2 dalis taip pat taikoma jaunų ūkininkų daromoms investicijoms.

2 SKIRSNIS

Jaunų ūkininkų įsikūrimas

4 straipsnis

1. Kai priimamas individualus sprendimas suteikti paramą, turi būti laikomasi jaunų ūkininkų įsikūrimo paramos reikalavimų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 8 straipsnio 1 dalyje.

---

[1] OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 583/2004 (OL L 91, 2004 3 30, p. 1).

[2] OL L 327, 2001 12 12, p. 11. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2550/2001 (OL L 341, 2001 12 22, p. 105).

[3] OL L 215, 1992 7 30, p. 85. Reglamentas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2772/95 (OL L 288, 1995 12 1, p. 35) ir panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999.

[4] OL L 215, 1992 7 30, p. 91. Reglamentas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2773/95 (OL L 288, 1995 12 1, p. 37) ir panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999.

[5] OL L 215, 1992 7 30, p. 96. Reglamentas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 231/96 (OL L 30, 1996 2 8, p. 33) ir panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1257/1999.

2. Po veiklos pradžios gali būti suteiktas ne ilgesnis kaip penkerių metų laikotarpis, per kurį būtina pradėti laikytis reikalavimų, susijusių su profesiniais įgūdžiais ir kompetencija, ekonominiu pajėgumu ir būtiniausiais aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartais, jei jaunam ūkininkui reikia adaptacijos laikotarpio per kurį jis pradėtų veiklą arba restruktūrizuotų valdą.

5 straipsnis

Individualus sprendimas suteikti paramą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 8 straipsnyje, turi būti priimtas ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo įsikūrimo, kaip apibrėžta valstybėse narėse galiojančiose teisės aktuose.

3 SKIRSNIS

Mokymas

6 straipsnis

Parama profesiniam mokymui neaprėpia instruktavimo ar mokymo kursų pagal įprastas žemės ūkio ir miškininkystės švietimo programas ar sistemas vidurinio ar aukštojo mokslo lygiu.

4 SKIRSNIS

Ankstyvas išėjimas į pensiją

7 straipsnis

Kai ūkį perduoda keletas perdavėjų, bendra parama turi apsiriboti vienam perdavėjui teikiama parama.

8 straipsnis

Nekomercinė ūkinė veikla, kurią perdavėjas tęsia pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 11 straipsnio 1 dalies pirmąją įtrauką, negali būti remiama pagal bendrąją žemės ūkio politiką.

9 straipsnis

Ūkininkas nuomininkas gali perduoti perduodamą žemę savininkui, jei nuoma nutraukiama ir laikomasi su perėmėju susijusių reikalavimų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 11 straipsnio 2 dalyje.

10 straipsnis

Perduodama žemė gali būti įtraukta į pakartotinio žemės paskirstymo operaciją arba į paprastą pasikeitimą žemės sklypais.

Tokiais atvejais perduodamai žemei taikomi reikalavimai taikomi ir vietovėms, agronomiškai lygiavertėms perduodamai žemei.

Valstybės narės gali numatyti, kad perduodamą žemę savo žinion paimtų institucija, kuri įsipareigoja ją vėliau priskirti perėmėjui, kuris atitinka ankstyvo išėjimo į pensiją reikalavimus.

5 SKIRSNIS

Mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai

11 straipsnis

Kompensacinės išmokos už vietoves, kurias keletas ūkininkų kartu naudoja gyvūnams ganyti, gali būti skiriamos kiekvienam atitinkamam ūkininkui proporcingai jo naudojamai žemei arba teisei naudoti žemę.

6 SKIRSNIS

Standartų laikymasis

12 straipsnis

Institucijos ir įstaigos, parinktos teikti ūkių konsultavimo paslaugas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 21d straipsnio 2 dalyje, užtikrina, kad būtų atitinkamų išteklių — kvalifikuoto personalo, administravimo ir techninė infrastruktūra, turima konsultacinės patirties ir užtikrintas patikimumas pagal teisės aktų reikalavimus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 21d straipsnio 1 dalyje.

7 SKIRSNIS

Agrarinė aplinkosauga ir gyvūnų gerovė

13 straipsnis

Bet koks įsipareigojimas plėsti gyvulininkystę arba užsiimti ja skirtingu būdu turi atitikti bent tokius reikalavimus:

a) turi būti tęsiama ganyklų priežiūra;

b) galvijai turi būti paskirstytas ūkyje taip, kad būtų aprėptas visas ganymo plotas ir taip išvengta per didelio nuganymo arba nepakankamo išnaudojimo;

c) galvijų tankumas turi būti nustatomas įvertinant visus ūkyje laikomus ganomus gyvūnus arba, kai prisiimamas įsipareigojimas apriboti maistingų medžiagų išplovimą iš dirvožemio, visus su atitinkamu įsipareigojimu susijusius ūkyje laikomus gyvūnus.

14 straipsnis

1. Parama gali būti susijusi su tokiais įsipareigojimais:

a) auginti tipiškų tai sričiai vietinių veislių naminius gyvūnus, kuriems iškilęs išnykimo ūkiuose pavojus;

b) saugoti augalų genetinius išteklius, natūraliai prisitaikiusius prie vietinių ir regiono sąlygų, kuriems kilęs genetinio išnykimo pavojus.

2. Vietinės veislės ir augalų genetiniai ištekliai turi būti svarbūs išlaikant aplinką vietovėje, kuriai taikoma šio straipsnio 1 dalyje numatyta priemonė.

Tinkamos naminių gyvūnų rūšys ir vietinių veislių išnykimo ūkiuose ribos nustatymo kriterijai yra apibrėžti šio reglamento I priedo lentelėje.

15 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos tikslais kapitaliniai darbai laikomi nekompensuotinais, jei jie paprastai žymiai nepadidina ūkio grynosios vertės ar pelningumo.

16 straipsnis

Praėjus Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 23 straipsnio 1 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimai neturėtų trukti ilgesnį laikotarpį nei pagrįstai būtina jų poveikiui aplinkai pasiekti. Jie paprastai turi trukti ne ilgiau kaip 10 metų, išskyrus konkrečius įsipareigojimus, kuomet neišvengiamai būtinas ilgesnis laikotarpis.

17 straipsnis

Įvairūs agrarinės aplinkosaugos ir (arba) gyvūnų gerovės įsipareigojimai gali būti derinami, jei jie papildo vienas kitą ir yra suderinami.

Kai agrarinės aplinkosaugos priemonės suderinamos tokiu būdu, nustatant paramos dydį atsižvelgiama į atsisakytas pajamas ir konkrečias papildomas sąnaudas, atsiradusias dėl derinimo.

18 straipsnis

1. Atskaitos lygis atsisakytoms pajamoms ir dėl prisiimtų įsipareigojimų atsiradusioms papildomoms sąnaudoms skaičiuoti yra gera ūkininkavimo praktika toje vietovėje, kurioje priemonė taikoma.

Žemės palikimo ar tam tikros ūkininkavimo praktikos nutraukimo ekonominės pasekmės gali būti įvertintos, kai tai pateisinama dėl agronominių ar aplinkosauginių aplinkybių.

2. Kai įsipareigojimai paprastai išreiškiami kitais vienetais nei naudojami Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 priede, valstybės narės gali skaičiuoti išmokas remdamosi tais kitais vienetais. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi didžiausio kiekio per metus, kuriam gali būti skiriama Bendrijos parama, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 priede. Tuo tikslu valstybė narė gali:

a) nustatyti vienetų skaičiaus ūkio hektarui ribą, kuriai taikomi agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimai,

arba

b) nustatyti bendrą didžiausiąją sumą kiekvienam dalyvaujančiam ūkiui ir užtikrinti, kad išmokos kiekvienam ūkiui atitiktų šią ribą.

3. Išmokos trąšų, augalų apsaugos produktų ar kitų taikomų priemonių naudojimo apribojimu gali būti grindžiamos tik tuomet, jei tokie apribojimai yra techniškai ir ekonomiškai išmatuojami.

19 straipsnis

Valstybės narės nustato poreikį suteikti Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos trečiojoje įtraukoje numatytą lengvatą remdamosi objektyviais kriterijais.

Lengvatos negali viršyti 20 % atsisakytų pajamų ir dėl prisiimtų įsipareigojimų atsiradusių papildomų sąnaudų, išskyrus specialius įsipareigojimus, kai veiksmingam priemonės įgyvendinimui neišvengiamai būtina didesnė procentinė dalis.

20 straipsnis

Ūkininkas, prisiimantis agrarinės aplinkosaugos ar gyvūnų gerovės įsipareigojimą, susijusį su viena ūkio dalimi, visame ūkyje turi laikytis bent įprastos geros ūkininkavimo praktikos standarto.

21 straipsnis

1. Valstybės narės gali leisti vieną įsipareigojimą jo galiojimo metu pakeisti kitu, jei:

a) toks pakeitimas suteikia neabejotiną naudą aplinkai ar gyvūnų gerovei;

b) esamas įsipareigojimas yra žymiai sustiprinamas;

ir

c) atitinkami įsipareigojimai yra įtraukti į patvirtintą programą.

Agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimas gali būti pakeistas į žemės ūkio paskirties žemės apželdinimo įsipareigojimą pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį laikantis šios straipsnio dalies pirmosios pastraipos a ir b punktų reikalavimų. Agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimas nutrūksta nereikalaujant kompensacijos.

2. Valstybės narės gali leisti koreguoti agrarinės aplinkosaugos arba gyvūnų gerovės įsipareigojimus jų taikymo laikotarpiu, jei patvirtintoje programoje nurodyta tokio koregavimo taikymo sritis ir toks koregavimas tinkamai pagrįstas atsižvelgiant į įsipareigojimo tikslus.

8 SKIRSNIS

Maisto kokybė

1 poskirsnis

Dalyvavimas maisto kokybės schemose

22 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24b straipsnyje numatyta parama kokybės schemoje dalyvaujantiems ūkininkams gali būti suteikta tik tada, jei žemės ūkio produktas ar maisto produktas yra oficialiai pripažintas pagal to straipsnio 2 dalyje išvardytus reglamentus arba to straipsnio 3 dalyje numatytą nacionalinę kokybės schemą.

2. Kai parama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24b straipsnį dalyvavimui maisto kokybės schemoje pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ([1]) tam tikram produktui yra įtraukta į kaimo plėtros planavimo dokumentą, dėl dalyvavimo šioje schemoje susidarančios pastoviosios sąnaudos nebeįvertinamos skaičiuojant paramos sumą pagal agrarinės aplinkosaugos priemonę, skirtą remti to paties produkto natūralų auginimą.

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24c straipsnio tikslais „pastoviosios sąnaudos“ — tai įsijungimo į kokybės schemą sąnaudos ir metinis įnašas už dalyvavimą tokioje schemoje, įskaitant, kai reikia, išlaidas patikrinimams, reikalingiems atitikčiai tos schemos specifikacijoms patikrinti.

([1]) OL L 198, 1991 7 22, p. 1.

2 poskirsnis

Kokybiškų produktų skatinimas

23 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnio 2 dalies tikslais „gamintojų grupė“ — tai bet kokia bet kokios juridinės formos organizacija, jungianti subjektus, aktyviai dalyvaujančius Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24b straipsniu reglamentuojamoje tam tikro žemės ūkio produkto ar maisto produkto kokybės schemoje.

Pagal pirmosios pastraipos nuostatas „gamintojų grupėms“ nepriskiriamos vieną ar daugiau sektorių atstovaujančios profesinės ir (arba) tarpprofesinės organizacijos.

24 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnio 1 dalies tikslais parama gali būti teikiama tokiai informavimo, skatinimo ir reklamos veiklai, kuri skirta skatinti vartotojus pirkti žemės ūkio produktus ar maisto produktus, kuriems taikomos kokybės schemos, įtrauktos į priemonės „dalyvavimas maisto kokybės schemose“ planavimo dokumentą.

Tokia veikla turi atkreipti dėmesį į atitinkamų produktų savybes ar privalumus, ypač kokybę, konkrečią gamybos metodiką, aukštus gyvūnų gerovės standartus ir aplinkos apsaugą, susijusius su atitinkama kokybės schema, ir gali aprėpti mokslinių ir techninių žinių apie šiuos produktus skleidimą.

Tokia veikla, pavyzdžiui, aprėpia mugių ir parodų, panašių viešųjų ryšių akcijų ir reklamos įvairiais ryšių kanalais ar pardavimo vietose organizavimą ir (arba) dalyvavimą.

25 straipsnis

1. Parama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnį gali būti teikiama tik informavimui, skatinimui ir reklamai vidaus rinkoje.

2. Veikla pagal 24 straipsnį negali būti susijusi su komercinėmis markėmis. Ji neturi skatinti vartotojų pirkti produktą dėl jo ypatingos kilmės, išskyrus produktus, kuriems taikoma kokybės schema, įdiegta Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2081/92 ([2]), ir reglamentuojamus Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ([3]).

([2]) OL L 208, 1992 7 24, p. 1.
([3]) OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

Produkto kilmė vis tiek gali būti nurodyta, jei kilmės nuoroda yra antraeilė šalia pagrindinių užrašų.

3. Kai šio reglamento 24 straipsnyje nurodyta veikla susijusi su produktu, įtrauktu į Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24b straipsnio a, b arba c punkte numatytą kokybės schemą, informacinė, skatinimo ir (arba) reklaminė medžiaga turi būti ženklinama toms schemoms nustatytu Bendrijos logotipu.

4. Informacijos ir skatinimo veikla, remiama pagal Reglamentą (EB) Nr. 2826/2000, nėra remiama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnį.

26 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad visa projektinė informacijos, skatinimo ir reklaminė medžiaga, parengta užsiimant pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24d straipsnį remiama veikla, atitiktų Bendrijos teisės aktus. Todėl naudos gavėjai perduoda visą tokią projektinę medžiagą valstybės narės kompetentingai institucijai.

9 SKIRSNIS

Žemės ūkio produktų perdirbimo ir rinkodaros tobulinimas

27 straipsnis

Tinkamos paramai gauti išlaidos gali būti:

a) nekilnojamojo turto statyba ir įgijimas, išskyrus žemės pirkimą;

b) naujos mašinos ir įranga, įskaitant kompiuterinę programinę įrangą;

c) bendrosios išlaidos, pvz., architektų, inžinierių ir konsultantų atlyginimai, įgyvendinamumo studijos, patentų ir licencijų įgijimas.

Pirmosios pastraipos c punkte nurodytos išlaidos laikomos papildomomis a ir b punktuose nurodytosioms ir tinkamos paramai gauti iki 12 % tų išlaidų. Naujoms technologijoms kurti, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 25 straipsnio 2 dalies ketvirtojoje įtraukoje, riba gali būti padidinta iki 25 %.

28 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos tikslais „mažos perdirbimo įmonės“ — tai įmonės, kuriose dirba mažiau kaip 10 darbuotojų, o metinė apyvarta arba metinio balanso suma neviršija 2 mln. EUR.

2. Lengvatinis laikotarpis, kurį valstybės narės gali suteikti pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą ir po kurio būtina laikytis naujai įvestų būtiniausių standartų, turi neviršyti 36 mėnesių nuo dienos, kurią standartas tampa privalomas mažai perdirbimo įmonei.

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nurodytas investavimo laikotarpis turi pasibaigti per pirmojoje pastraipoje nustatytą lengvatinį laikotarpį.

29 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 3 dalies tikslais įprastos prekybos rinkos buvimas atitinkamu lygiu įvertinamas pagal:

a) atitinkamus produktus;

b) investicijų tipus;

c) esamą ir planuojamą pajėgumą.

2. Atsižvelgiama į bet kokius gamybos arba Bendrijos paramos apribojimus pagal bendrosios rinkos organizavimą.

30 straipsnis

Tolimiausiuose regionuose parama gali būti teikiama investicijoms į produktų iš trečiųjų šalių perdirbimą ar rinkodarą, jei perdirbti produktai skirti prekiauti atitinkamame regione.

Laikantis pirmojoje pastraipoje nustatyto reikalavimo parama apribojama pagal regiono poreikius atitinkantį perdirbimo pajėgumą, jei toks pajėgumas neviršija poreikių.

10 SKIRSNIS

Miškininkystė

31 straipsnis

Miškai, kuriems netaikoma parama miškininkystei pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 29 straipsnio 3 dalį:

a) miškai ir kita miškinga žemė, priklausanti centriniams arba regioniniams valdžios sektoriams arba valstybinėms įmonėms;

b) sostui priklausantys miškai ir kita miškinga žemė;

c) miškai, priklausantys juridiniams asmenims, kurių ne mažiau kaip 50 % kapitalo priklauso vienai iš a ir b punktuose nurodytų institucijų.

32 straipsnis

Žemės ūkio paskirties žemę, kuriai gali būti teikiama parama apželdinimui mišku pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį, nurodo valstybė narė ir tokia žemė visų pirma yra ariamoji žemė, pievos, nuolatinės ganyklos ir daugiamečių pasėlių žemė, kur ūkininkaujama reguliariai.

33 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos antrosios įtraukos tikslais „ūkininkas“ — tai asmuo, kuris didžiausią savo darbo laiko dalį skiria žemės ūkio veiklai ir iš to gauna didžiąją dalį savo pajamų pagal išsamius kriterijus, kuriuos nustato valstybė narė.

2. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnio 3 dalies tikslais „greitai augančios ir per trumpą laiką išauginamos rūšys“ — tai rūšys, kurių sėjomainos laikas, t. y. laikotarpis tarp dviejų derliaus nuėmimų tame pačiame sklype, yra trumpesnis kaip 15 metų.

34 straipsnis

1. Parama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 32 straipsnį negali būti suteikiama vietovėms, kurioms parama buvo suteikta pagal to reglamento 31 straipsnį.

2. Išmokos už priešgaisrinių juostų išsaugojimą žemės ūkio priemonėmis pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 32 straipsnio 1 dalies antrąją įtrauką negali būti teikiamos vietovėms, kurioms teikiama agrarinės aplinkosaugos parama.

Tokios išmokos turi atitikti bet kokius gamybos arba Bendrijos paramos apribojimus pagal bendrosios rinkos organizavimą ir atsižvelgti į išmokas pagal tą bendrosios rinkos organizavimą.

11 SKIRSNIS

Keletui priemonių bendros taisyklės

35 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 14 straipsnio 2 dalies trečiosios įtraukos ir 23 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos tikslais „įprasta gera ūkininkavimo praktika“ — tai ūkininkavimo standartas, kurio sąmoningas ūkininkas laikosi atitinkamame regione.

Valstybės narės nustato patikrinamus standartus savo kaimo plėtros planuose. Šie standartai turi suponuoti bent bendrųjų privalomų aplinkosaugos reikalavimų laikymąsi. Dėl paramos gyvūnų gerovei pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22 straipsnio antrosios dalies f punktą, tie standartai aprėpia bent privalomus šios srities reikalavimus.

2. Kai valstybė narė suteikia laikotarpį, per kurį turi būti pradėta laikytis naujo standarto, nurodytą šio reglamento 1 straipsnyje, arba laikotarpį, per kurį būtiniausių standartų turi pradėti laikytis jauni ūkininkai, nurodytą šio reglamento 4 straipsnio antrojoje dalyje, ūkininkams tuo laikotarpiu gali būti mokamos kompensacinės išmokos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 V skyriuje, ir (arba) teikiama agrarinės aplinkosaugos ar gyvūnų gerovės parama, nurodyta to reglamento VI skyriuje, jei laikomasi kitų tokios paramos teikimo reikalavimų ir jei, pasibaigus tam laikotarpiui, ūkininkas laikosi atitinkamų standartų.

36 straipsnis

Kai naudos gavėjas perduoda visą ar dalį valdos kitam asmeniui laikotarpiu, kuriuo galioja įsipareigojimas, duotas kaip sąlyga paramai suteikti, perėmėjas gali perimti įsipareigojimą likusiai laikotarpio daliai. Jei įsipareigojimas neperimamas, naudos gavėjas turi grąžinti suteiktą paramą.

Valstybės narės gali pasirinkti nereikalauti tokio grąžinimo, jei naudos gavėjas, kuris jau įvykdė žymią dalį įsipareigojimo, galutinai nutraukia žemės ūkio veiklą, o teisių perėmėjui perimti įsipareigojimą neapsimoka.

Esant nedideliems padėties ūkyje pokyčiams valstybės narės gali imtis konkrečių priemonių užtikrinti, kad pirmosios pastraipos taikymas neturėtų netinkamų padarinių prisiimto įsipareigojimo prasme.

37 straipsnis

1. Kai naudos gavėjas laikotarpiu, kuriuo galioja įsipareigojimas, duotas kaip sąlyga paramai suteikti, padidina valdos teritoriją, valstybės narės pagal šio straipsnio 2 dalį gali numatyti galimybę išplėsti įsipareigojimą likusiam įsipareigojimo laikotarpiui aprėpiant papildomą teritoriją arba pagal šio straipsnio 3 dalį — pradinį įsipareigojimą pakeisti nauju.

Taip pat gali būti numatyta tokio pakeitimo galimybė tais atvejais, kai išplečiama įsipareigojimo aprėpiama valdos teritorija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimas išplėtimas gali būti suteikiamas tik tokiomis sąlygomis:

a) tai neabejotinai naudinga atitinkamai priemonei;

b) tai pateisinama pagal įsipareigojimo pobūdį, likusio laikotarpio trukmę ir papildomos teritorijos dydį;

c) tai nesumažina atitikties paramos suteikimo reikalavimams tikrinimų veiksmingumo.

B punkte minimas papildomos teritorijos dydis turi būti žymiai mažesnis už pradinę teritoriją arba ne daugiau kaip du hektarai.

3. Šio straipsnio 1 dalyje minimas naujas įsipareigojimas turi aprėpti visą susijusią teritoriją pagal ne mažiau griežtus nei pradinio įsipareigojimo reikalavimus.

38 straipsnis

Kai naudos gavėjas nebegali toliau laikytis įsipareigojimų, nes valda yra iš naujo padalinta arba jam taikomos panašios valstybinės žemių sujungimo priemonės, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad įsipareigojimai galėtų būti suderinti su nauja padėtimi valdoje. Jei toks suderinimas neįmanomas, įsipareigojimas nutrūksta, o grąžinimas nereikalaujamas už laikotarpį, kurį įsipareigojimas galiojo.

39 straipsnis

1. Iš anksto nenumatant tikrųjų aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti atskirais atvejais, valstybės narės gali pripažinti, pavyzdžiui, tokias *force majeure* kategorijas:

a) ūkininko mirtis;

b) ilgalaikis ūkininko profesinis nedarbingumas;

c) didelės valdos dalies konfiskavimas, jei to nebuvo įmanoma numatyti įsipareigojimo prisiėmimo dieną;

d) didelė stichinė nelaimė, rimtai pakenkusi valdos agrokultūrinei žemei;

e) nenumatytas galvijams skirtų pastatų sugriuvimas valdoje;

f) epizootinė liga, paveikusi visą ar dalį ūkininko galvijų.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie kategorijas, kurias jos pripažįsta kaip *force majeure*.

2. Apie *force majeure* atvejus raštu pranešama kompetentingai institucijai, kartu pateikiant tai institucijai priimtinus atitinkamus įrodymus, per 10 darbo dienų nuo dienos, kurią ūkininkas gali tai padaryti. Galutinis terminas gali būti pratęstas 20 darbo dienų, jei tokia galimybė numatyta planavimo dokumente.

II SKYRIUS

Bendrosios taisyklės ir administracinės bei finansinės nuostatos

1 skirsnis

Bendrosios taisyklės

40 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos tikslais taikomi šio reglamento 41, 42 ir 43 straipsniai.

41 straipsnis

1. Aplinkosauginės priemonės, įgyvendinamos pagal bendrąjį rinkos organizavimą, agrarinės kokybės ir sveikatos priemones ir kaimo plėtros priemones, išskyrus agrarinės aplinkosaugos paramą, neužkerta kelio teikti tai pačiai produkcijai agrarinės aplinkosaugos paramą, jei tokia parama yra papildomoji ir suderinama su atitinkamomis priemonėmis ir nepažeidžia šio straipsnio 3 dalies.

2. Kai parama derinama pagal šio straipsnio 1 dalį, nustatant paramos dydį atsižvelgiama į atsisakytas pajamas ir konkrečias papildomas sąnaudas, susidarančias dėl derinimo.

3. Agrarinės aplinkosaugos priemonėms dėl žemės, atskirtos pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999 ([1]) 6 straipsnį, parama gali būti teikiama tik tada, jei įsipareigojimai yra didesni už atitinkamas aplinkosaugos priemones, nurodytas to reglamento 6 straipsnio 2 dalyje.

Nuo 2005 m. sausio 1 d. agrarinės aplinkosaugos priemonėms dėl žemės, atskirtos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 54 arba 107 straipsnį, parama gali būti teikiama tik tada, jei įsipareigojimai yra didesni už pagrindinius reikalavimus, nustatytus to reglamento 3 straipsnio 1 dalyje.

Jautienos gamybos didinimo atveju teikiant paramą atsižvelgiama į ekstensifikacijos išmoką pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 ([2]) 13 straipsnį.

Paramos mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms arba vietovėms, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai, agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimai sudaromi, atsižvelgiant į nustatytus paramos atitinkamoms vietovėms reikalavimus.

42 straipsnis

Už tą patį įsipareigojimą jokiu būdu negali būti mokamos išmokos iškart pagal agrarinės aplinkosaugos paramos ir kitą Bendrijos pagalbos schemą.

43 straipsnis

Valstybės narės turi pasiūlyti bet kokias išlygas pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos pirmąją įtrauką savo kaimo plėtros planuose arba planavimo dokumentuose, pateikiamuose dėl 1 ir 2 tikslų, numatytų Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 18 straipsnio 1 bei 2 dalyse ir 19 straipsnio 1, 2 bei 3 dalyse.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 1.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 21.

44 straipsnis

Išmokos pagal kaimo plėtros priemones visiškai išmokamos naudos gavėjams.

45 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1685/2000 taikomas priemonėms, įtrauktoms į Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą planavimą, išskyrus tuomet, kai kitaip numatyta Reglamentuose (EB) Nr. 1257/1999, Nr. 1258/1999 ir šiame reglamente.

46 straipsnis

1. Valstybės narės, kurios tam tikrų miškininkystės investicijų sąnaudoms nustatyti pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 30 straipsnio 1 dalį ir 31 straipsnį taiko standartines vieneto sąnaudas, gali netaikyti naudos gavėjams reikalavimo pateikti gautas sąskaitas-faktūras ar lygiavertės įrodomosios galios apskaitos dokumentus dėl atitinkamų investicijų, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 2 punkte.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos sąnaudos gali būti taikomos, jei įvykdyti tokie reikalavimai:

a) sąnaudas kompetentingos valstybinės institucijos apskaičiuoja remdamosi objektyviais kriterijais, leidžiančiais nustatyti atskirų veiklos rūšių sąnaudas, atsižvelgiant į konkrečias vietines sąlygas ir išvengiant per didelio kompensavimo;

b) iš dalies finansuojamos investicijos daromos nuo paramos paraiškos pateikimo dienos ir galutinio paramos išmokėjimo dienos.

2 SKIRSNIS

Planavimas

47 straipsnis

Kaimo plėtros planai pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 III antraštinės dalies II skyrių pateikiami pagal šio reglamento II priedą.

48 straipsnis

1. Tvirtinant Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 44 straipsnio 2 dalyje nurodytus planavimo dokumentus nustatoma bendra Bendrijos paramos suma. Jei valstybės narės pasirenka regioninį kaimo plėtros planavimą, bendra suma tvirtinama atskiru sprendimu, kuriame nurodoma bendra visų atitinkamos valstybės narės kaimo plėtros programų finansinė lentelė.

Pirmojoje pastraipoje minima suma aprėpia:

a) išlaidas priemonėms, kurių imamasi pagal naują kaimo plėtros programą, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 49 straipsnio 2 dalyje numatyto įvertinimo išlaidas;

b) išlaidas dėl ankstesnių lydimųjų priemonių pagal Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 2078/92 ([1]), Nr. 2079/92 ([2]) ir Nr. 2080/92 ([3]) ir pagal ankstesnių reglamentų, panaikintų pirmiau nurodytais reglamentais, numatytas priemones;

c) priemonių pagal Reglamento (EB) Nr. 2603/1999 4 straipsnį išlaidas.

2. Patvirtinimas taip pat aprėpia asignavimus ir valstybėms narėms liekančių sumų naudojimą kaip papildomą Bendrijos paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 5 straipsnį. Jei priimamas šio straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytas atskiras sprendimas, šios sumos nurodomos prie sprendimo pridedamoje finansinėje lentelėje.

Tačiau šios sumos neįtraukiamos į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrąją Bendrijos paramos sumą.

3. Patvirtinimas gali aprėpti valstybės pagalbą, skirtą suteikti papildomą finansavimą kaimo plėtros priemonėms, tik tuomet, jei valstybės pagalba identifikuota pagal II priedo 16 punktą.

49 straipsnis

Valstybės narės kaimo plėtros planavimo dokumentus skelbia viešai.

50 straipsnis

Kai kaimo plėtros priemonės pateikiamos bendrųjų pagrindų reglamentų forma, kaimo plėtros planuose turi būti atitinkama nuoroda į tokius reglamentus.

Pirmojoje pastraipoje nurodytu atveju taip pat taikomi 47, 48 ir 49 straipsniai.

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 85.
([2]) OL L 215, 1992 7 30, p. 91.
([3]) OL L 215, 1992 7 30, p. 96.

51 straipsnis

1. Kaimo plėtros planavimo dokumentų ir kaimo plėtros priemonių, įtrauktų į pavienius planavimo dokumentus pagal 2 tikslą, kurias finansuoja EŽŪOGF Garantijų skyrius, pakeitimai turi būti tinkamai pagrįsti, visų pirma, nurodant tokią informaciją:

a) planavimo dokumento koregavimą pateisinančias priežastis ir bet kokias įgyvendinimo problemas;

b) numatomas pakeitimo pasekmes;

c) poveikį finansavimui ir įsipareigojimų tikrinimui.

2. Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 50 straipsnio 2 dalyje ir 48 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka Komisija tvirtina bet kokius kaimo plėtros planavimo dokumentų, prie 48 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto sprendimo pridedamos finansinės lentelės ir kaimo plėtros priemonių, įtrauktų į pavienius planavimo dokumentus pagal 2 tikslą, kurias finansuoja EŽŪOGF Garantijų skyrius, pakeitimus, kai jie turi įtakos:

a) prioritetams;

b) paramos priemonių bendroms savybėms, kaip nurodyta II priede;

c) bendrai didžiausiajai Bendrijos paramos sumai ir (arba) bendroms mažiausiosioms tinkamoms sąnaudoms ar valstybinėms išlaidoms, nustatytoms planavimo dokumentą patvirtinančiame sprendime arba 48 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytame sprendime;

d) finansinių asignavimų planavimo dokumente nurodytoms priemonėms paskirstymui, jei tai viršija:

— 15 % visų atitinkamos programos tinkamų sąnaudų per visą programos laikotarpį, jei Bendrijos įnašas grindžiamas bendromis tinkamomis sąnaudomis;

— 20 % visų atitinkamos programos tinkamų valstybinių išlaidų per visą programos laikotarpį, jei Bendrijos įnašas grindžiamas tinkamomis valstybinėmis išlaidomis,

skaičiuojant pagal finansinės lentelės, pateikiamos Komisijos sprendimo, patvirtinančio planavimo dokumentą, arba 48 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto sprendimo priede, su paskutiniais pakeitimais, paskutinę skiltį (iš viso).

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti pakeitimai pateikiami Komisijai viename pasiūlyme vienai programai, ne daugiau kaip kartą per kalendorinius metus.

Pirmoji pastraipa netaikoma:

a) kai pakeitimai būtini dėl stichinės nelaimės ar kitų išskirtinių aplinkybių, turinčių didelę įtaką valstybės narės programai;

b) kai 48 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo priede pateikiamos finansinės lentelės pakeitimas būtinas dėl regioninės kaimo plėtros programos dokumento pakeitimo.

4. Apie finansinio pobūdžio pakeitimus, kurių nereglamentuoja šio straipsnio 2 dalies d punktas, ir Bendrijos įnašo procentinės dalies pakeitimus, nurodytus II priedo 9 punkto 2 papunkčio B dalyje, turi būti pranešama Komisijai, kartu pateikiant finansinę lentelę, iš dalies pakeistą, kaip nurodyta II priedo 8 punkte. Jie įsigalioja nuo tos dienos, kai juos gauna Komisija.

Pirmojoje pastraipoje nurodytų finansinio pobūdžio pakeitimų bendra kalendorinių metų suma negali viršyti šio straipsnio 2 dalies d punkte nustatytų ribų.

5. Apie kitus nei 2 ir 4 dalyse nurodytus pakeitimus Komisijai pranešama ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki jiems įsigaliojant.

Tokie pakeitimai gali įsigalioti anksčiau, jei dar nepasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui patvirtina Komisija valstybei narei, kad pakeitimai, apie kuriuos pranešta, atitinka Bendrijos teisės aktus.

Jei pakeitimas, apie kurį pranešta, neatitinka Bendrijos teisės aktų, Komisija informuoja valstybę narę apie tai ir pirmojoje pastraipoje nurodytas trijų mėnesių laikotarpis sustabdomas iki Komisija gaus teisės aktus atitinkantį pakeitimą.

52 straipsnis

Kai keičiami Bendrijos teisės aktai, kaimo plėtros planavimo dokumentai ir pavieniai planavimo dokumentai pagal 2 tikslą peržiūrimi pagal tuos pakeitimus (jei reikia).

Tokiems pakeitimams 51 straipsnio 3 dalis netaikoma.

Tokie kaimo plėtros planavimo dokumentų ir pavienių planavimo dokumentų pagal 2 tikslą pakeitimai, kuriais dokumentai tik suderinami su naujais Bendrijos teisės aktais, nusiunčiami Komisijai informacijai.

53 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai jungtinę savo planavimo dokumentų elektroninę versiją ir atnaujina ją po kiekvieno pakeitimo. Jos pateikia Komisijai elektroninį adresą, kuriuo galima rasti jungtines planavimo dokumentų versijas ir informuoja kiekvieną kartą jas atnaujinus.

Be to, valstybės narės saugo visų ankstesnių savo planavimo dokumentų versijų elektronines versijas.

3 SKIRSNIS

Papildomos priemonės ir Bendrijos iniciatyvos

54 straipsnis

EŽŪOGF Orientavimo skyriaus paramos taikymo sritis pagal kaimo plėtros Bendrijos iniciatyvą aprėpia visą Bendriją, o jos finansavimas skiriamas priemonėms, kurioms jis gali būti skiriamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1783/1999 ([1]) ir (EB) Nr. 1784/1999 ([2]).

4 SKIRSNIS

Finansinės nuostatos

55 straipsnis

1. Ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 30 d. valstybės narės perduoda Komisijai toliau nurodytą informaciją apie kiekvieną kaimo plėtros planavimo dokumentą ir kiekvieną pavienį planavimo dokumentą pagal 2 tikslą, susijusią su EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamomis kaimo plėtros priemonėmis:

a) esamų finansinių metų išlaidų ir išlaidų, kurios bus išleistos iki tų metų pabaigos ir padengtos Bendrijos parama pagal 48 straipsnio 1 dalį, ataskaitą;

ir

b) persvarstytas tokių išlaidų prognozes kitiems finansiniams metams iki atitinkamo planavimo laikotarpio pabaigos, laikantis kiekvienai valstybei narei skiriamo asignavimo.

Ši informacija perduodama lentelės formatu, naudojant Komisijos pateiktą kompiuterinį pavyzdį.

2. Nepažeidžiant bendrųjų biudžeto disciplinos taisyklių, jei pagal šio straipsnio 1 dalį valstybių narių privaloma pateikti Komisijai informacija yra nevisa arba vėluojama ją pateikti, Komisija laikinai ir pastoviu dydžiu sumažina avansą, mokamą į žemės ūkio išlaidų sąskaitą.

56 straipsnis

1. Už mėnesį, per kurį priimamas sprendimas, patvirtinantis kaimo plėtros planavimo dokumentą arba pavienį planavimo dokumentą pagal 2 tikslą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamų kaimo plėtros priemonių, mokėjimo agentūros gali kaip išlaidas pervesti į sąskaitas avansą, neviršijantį 12,5 % vidutinio metinio EŽŪOGF įnašo, numatyto planavimo dokumente, dengiantį 48 straipsnio 1 dalyje nurodytas išlaidas.

Šis avansas sudaro darbinį kapitalą, kuris už kiekvieną planavimo dokumentą kompensuojamas:

a) kai bendra EŽŪOGF išmokėta išlaidų suma ir avanso suma pasiekia bendro EŽŪOGF įnašo dydį, numatytą planavimo dokumente,

arba

b) pasibaigus programos laikotarpiui, jei bendra EŽŪOGF įnao suma nepasiekiama.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti grąžinti avansą iki pasibaigiant programos laikotarpiui.

2. Šalyse, kuriose tokios įmokos dieną naudojama valiuta yra ne euras, avansai pagal šio straipsnio 1 dalį pervedami į sąskaitas taikant valiutų keitimo kursą, buvusį mėnesio, buvusio prieš tą mėnesį, kurį mokėjimo agentūros perveda avansą į sąskaitas, priešpaskutinę Komisijos darbo dieną.

57 straipsnis

1. Kiekvienai valstybei narei už bet kuriuos konkrečius finansinius metus deklaruotos išlaidos finansuojamos iki sumos, nurodytos Komisijai pagal 55 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos b punktą, kurią dengia asignavimus iš atitinkamų finansinių metų biudžeto.

2. Kai bendra prognozių, praneštų pagal 55 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos b punktą, suma viršija asignavimus iš atitinkamų finansinių metų biudžeto, didžiausia kiekvienos valstybės narės dengiamų išlaidų suma apskaičiuojama taikant formulę, naudojamą atitinkamoms metiniams asignavimams skaičiuoti, apibrėžtą Sprendime 1999/659/EB.

([1]) OL L 213, 1999 8 13, p. 1.
([2]) OL L 213, 1999 8 13, p. 5.

Jei po tokio sumažinimo lieka lėšų, nes kai kurios valstybės narės prognozavo didesnes išlaidas už jų metinius asignavimus, perteklinė suma paskirstoma proporcingai valstybėms narėms pagal jų metinius asignavimus, neviršijant pirmojoje pastraipoje minimos prognozuojamos kiekvienos valstybės narės sumos. Komisija pakoreguoja Sprendimu 1999/659/EB nustatytus kiekvienos valstybės narės asignavimus per du mėnesius po atitinkamų finansinių metų biudžeto patvirtinimo. Per šešias savaites po tokio pakoregavimo valstybės narės praneša Komisijai kiekvienos kaimo plėtros programos ir pavienio planavimo dokumento pagal 2 tikslą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamų kaimo plėtros priemonių naują finansinę lentelę, atitinkančią pakoreguotas prognozes atitinkamiems finansiniams metams ir pakoreguotus asignavimus pagal Sprendimą 1999/659/EB.

2004 m. nauja finansinė lentelė, minima antrojoje pastraipoje, turi būti pateikta per aštuonias savaites po šio reglamento įsigaliojimo.

3. Kai valstybės narės per bet kuriuos finansinius metus realiai turėtos išlaidos viršija sumą, apie kurią pranešta pagal 55 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos b punktą, arba sumą, susidarančią taikant šio straipsnio 2 dalį, esamų finansinių metų perviršis įvertinamas *pro rata* iki asignavimų sumos, liekančios padengus kitų valstybių narių išlaidas.

4. Kai valstybės narės per bet kuriuos konkrečius finansinius metus realiai turėtos išlaidos yra mažesnės kaip 75 % šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos, kitiems finansiniams metams pripažįstamos išlaidos sumažinamos tos sumos arba sumos, susidarančios taikant šio straipsnio 2 dalį, (jei ji mažesnė) ir per atitinkamus finansinius metus turėtų išlaidų skirtumo trečdaliu.

Į šį sumažinimą neatsižvelgiama nustatant tikrąsias finansinių metų, einančių po metų, kuriais buvo padarytas sumažinimas, išlaidas.

58 straipsnis

Šio Reglamento 55, 56 ir 57 straipsniai netaikomi išlaidoms, turėtoms pagal Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 5 straipsnį.

59 straipsnis

Bendrija prisideda prie valstybių narių finansavimo įvertinimo pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 49 straipsnio 2 dalį, kai toks įvertinimas iš tikrųjų prisideda prie įvertinimo Bendrijos lygiu dėl jo taikymo srities, ypač per atsakymus į bendruosius įvertinimo klausimus, ir jo kokybės.

Bendrijos įnašas neviršija 50 % nustatytos ribos, kuris, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, yra 1 % nuo visų kaimo plėtros programos sąnaudų.

60 straipsnis

1. Investicijų paramos priemonių pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 II antraštinės dalies I, VII, VIII ir IX skyrius naudos gavėjai gali prašyti kompetentingų mokėjimo agentūrų išmokėti avansą, jei tokia galimybė įtraukta į planavimo dokumentą. Kalbant apie valstybinius naudos gavėjus, toks avansas gali būti suteiktas tik savivaldybėms ir jų asociacijoms ir valstybinėms teisinėms institucijoms.

2. Avanso suma turi neviršyti 20 % visų investicijų sąnaudų ir jis mokamas pateikus banko garantiją ar lygiavertę garantiją, atitinkančią 110 % avanso sumos.

Tačiau šios dalies pirmojoje pastraipoje minimų valstybinių naudos gavėjų atveju mokėjimo agentūra gali priimti jų institucijos raštišką garantiją pagal valstybėse narėse taikomas nuostatas, atitinkančią pirmojoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį, jei institucija įsipareigoja sumokėti savo garantuojamą sumą, jei teisė į sumokėtą avansą nebūtų suteikta.

3. Garantija gražinama, kai kompetentinga institucija užfiksuoja, kad tikrųjų išlaidų investicijoms suma viršijo avanso sumą.

4. Mokėjimo agentūros deklaruoja EŽŪOGF Garantijų skyriui:

a) sumokėto avanso;

b) tikrųjų išlaidų, vėliau sumokėtų naudos gavėjams, atėmus jau sumokėto avanso sumą, sumą, atitinkančią Bendrijos dalinį finansavimą.

5 SKIRSNIS

Stebėsena (monitoringas) ir įvertinimas

61 straipsnis

1. Iki kiekvienų metų birželio 30 d. Komisijai pateikiamos metinės pažangos ataskaitos, numatytos Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 48 straipsnio 2 dalyje, už praėjusius metus.

Pažangos ataskaitose pateikiama tokia informacija:

a) bet kokie bendrų sąlygų pokyčiai, turintys įtakos priemonės įgyvendinimui, visų pirma svarbios socialinės-ekonominės tendencijos ar valstybinės, regioninės ar sektoriaus politikos pokyčiai;

b) priemonių ir prioritetų pažanga pagal jų funkcinius ir konkrečius tikslus, išreikšta kiekybiniais rodikliais;

c) vadovaujančios institucijos ir Stebėsenos (monitoringo) komiteto, jei toks komitetas buvo numatytas, veiksmai, kurių imtasi aukštai kokybei ir veiksmingam įgyvendinimui užtikrinti, visų pirma:

i) stebėsenos (monitoringo) priemonės, finansinė kontrolė ir įvertinimas, įskaitant duomenų rinkimo tvarką;

ii) didžiausių problemų, su kuriomis susidurta tvarkant priemonę, ir veiksmų, kurių imtasi, suvestinė;

d) priemonės, kurių imtasi suderinamumui su Bendrijos politika užtikrinti.

2. Šio straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos b punkte nurodyti rodikliai turi kuo labiau atitikti bendruosius rodiklius, apibrėžtus Komisijos parengtose gairėse. Jei pažangai siekiant kaimo plėtros planavimo dokumentuose nustatytų tikslų stebėti reikalingi papildomi rodikliai, jie turi būti įtraukiami.

62 straipsnis

1. Įvertinimą atlieka nepriklausomi vertintojai pagal pripažintą praktiką.

2. Įvertinant turi būti gauti atsakymai, visų pirma į bendruosius įvertinimo klausimus, kuriuos Komisija nustato konsultuodamasi su valstybėmis narėmis, ir paprastai kartu pateikiami vykdymo kriterijai ir rodikliai.

3. Už kaimo plėtros planavimo dokumento vadybą atsakinga institucija sutelkia pakankamus išteklius įvertinimui atlikti, pasinaudodama stebėsenos (monitoringo) rezultatais ir surinkdama reikalingą papildomą informaciją.

63 straipsnis

1. *Ex ante* įvertinimu analizuojami esamos padėties skirtumai, trūkumai ir potencialas, įvertinama pasiūlytos strategijos atitiktis padėčiai bei tikslams ir nagrinėjami bendruosiuose įvertinimo klausimuose iškelti klausimai. Juo įvertinamas numatomas pasirinktų veiksmų prioritetų poveikis ir kiekybiškai apibūdinami jų tikslai, jei tai įmanoma. Juo taip pat patikrinamos pasiūlytos įgyvendinimo priemonės ir suderinamumas su bendrąja žemės ūkio politika ir kita politika.

2. Už *ex ante* įvertinimą atsako institucijos, rengiančios kaimo plėtros planą, ir jis turi būti to plano dalis.

64 straipsnis

1. Termino vidurio ir *ex post* įvertinimu nagrinėjami konkretūs klausimai, iškylantys atitinkamame kaimo plėtros planavimo dokumente, ir bendrieji įvertinimo klausimai, aktualūs Bendrijos lygiu. Pastarieji susiję su kaimo žmonių gyvenimo sąlygomis ir struktūra, užimtumu ir pajamomis iš ūkinės ir neūkinės veiklos, žemės ūkio struktūromis, žemės ūkio plataus vartojimo prekėmis, kokybe, konkurencingumu, miško ištekliais ir aplinka.

Jei bendrasis įvertinimo klausimas laikomas nesusijusiu su konkrečiu kaimo plėtros planavimo dokumentu, tai turi būti pagrindžiama.

2. Termino vidurio įvertinimu nagrinėjami įvertinimo klausimai ir visų pirma ištiriami pradiniai pasiekimai, jų atitiktis ir suderinamumas su kaimo plėtros planavimo dokumentu ir tikslų pasiekimo pažangą. Juo taip pat įvertinamas finansinių išteklių panaudojimas ir stebėsenos (monitoringo) bei gyvendinimo funkcionavimas.

Ex post įvertinimas atsako į įvertinimo klausimus, skirdamas ypatingą dėmesį į išteklių panaudojimą ir paramos veiksmingumą bei poveikį, ir daro išvadas apie kaimo plėtros politiką, įskaitant jos indėlį į bendrąją žemės ūkio politiką.

3. Termino vidurio ir *ex post* įvertinimas atliekamas konsultuojantis su Komisija; už tai atsakinga institucija, kuri atsako už kaimo plėtros programų vadybą.

4. Atskirų įvertinimų kokybę, taikydama pripažintą metodiką, įvertina už kaimo plėtros planavimo dokumento vadybą atsakinga institucija, Stebėsenos (monitoringo) komitetas (jei yra) ir Komisija. Įvertinimų rezultatai skelbiami viešai.

65 straipsnis

1. Termino vidurio įvertinimo ataskaita perduodama Komisijai ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 31 d. Už kaimo plėtros planavimo dokumento vadybą atsakinga institucija informuoja Komisiją apie reagavimą į įvertinimo ataskaitos rekomendacijas. Komisija, gavusi atskiras įvertinimo ataskaitas, parengia Bendrijos suvestinę. Jei reikia, termino vidurio įvertinimo atnaujinta versija parengiama iki 2005 m. gruodžio 31 d.

2. *Ex post* įvertinimo ataskaita perduodama Komisijai ne vėliau kaip per du metus po programos laikotarpio pabaigos. Per trejus metus po programos laikotarpio pabaigos ir gavusi atskiras įvertinimo ataskaitas Komisija parengia Bendrijos suvestinę.

3. Įvertinimo ataskaitose turi būti paaiškinta taikyta metodika, įskaitant jų įtaką duomenų ir išvadų kokybei. Ataskaitose turi būti programos konteksto aprašymas ir turinys, finansinė informacija ir atsakymai — įskaitant naudotus rodiklius — į bendruosius įvertinimo klausimus ir nacionaliniu ar regioniniu lygiu nustatytus įvertinimo klausimus, taip pat — išvados ir rekomendacijos. Jų sandara turi kuo labiau atitikti bendrą įvertinimo ataskaitų sandarą, apibrėžtą Komisijos parengtose gairėse.

6 SKIRSNIS

Paraiškos, tikrinimai ir nuobaudos

66 straipsnis

1. Kaimo plėtros paramos vietovėms ar gyvūnams paraiškose, teikiamose atskirai nuo paramos paraiškų pagal Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 6 straipsnį, turi būti nurodytos visos valdos sritys ir gyvūnai, susiję su paraiškų tikrinimu pagal atitinkamą priemonę, įskaitant tuos, kuriems parama neprašoma.

2. Kai kaimo plėtros paramos priemonės yra susijusios su vietovėmis, sklypai turi būti nurodyti atskirai. Įsipareigojimo galiojimo laikotarpiu paramą gaunantys sklypai negali būti keičiami, išskyrus atvejus, specialiai numatytus planavimo dokumente.

3. Kai išmokos paraiška įtraukta į teritorinės išmokos paraišką pagal integruotą administravimo ir kontrolės sistemą, valstybė narė užtikrina, kad kaimo plėtros paramos paraiškose nurodyti sklypai būtų deklaruojami atskirai.

4. Gyvūnai ir žemės sklypai nurodomi pagal Reglamento (EEB) Nr. 1782/2003 18 ir 20 straipsnius.

5. Kai parama yra daugiametė, išmokos, skirtos vėlesniems už paraiškos pateikimo metus, mokamos pagal kasmetines mokėjimo paraiškas, išskyrus tuomet, kai valstybė narė įdiegė veiksmingą metinio tikrinimo procedūrą, nurodytą 66 straipsnio 1 dalyje.

67 straipsnis

1. Pradinės prisijungimo prie schemos paraiškos ir vėlesnė mokėjimo paraiškos tikrinamos taip, kad būtų veiksmingai patikrinta atitiktis paramos suteikimo reikalavimams.

Valstybės narės apibrėžia tinkamą metodiką ir priemones kiekvienai paramos priemonei tikrinti, taip pat tikrinamus asmenis.

Tam tiktais atvejais, valstybės narės naudojasi Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 įdiegta integruota administravimo ir kontrolės sistema.

2. Patikrinimą sudaro administraciniai ir vietiniai tikrinimai.

68 straipsnis

Administraciniai tikrinimai turi būti išsamūs ir, tam tikrais atvejais, naudojamas kryžminis tikrinimas *inter alia* pagal integruotos administravimo ir kontrolės sistemos duomenis. Jie turi būti susiję su sklypais ir galvijais, kuriems taikoma paramos priemonė, kad būtų išvengta bet kokio nepagrįsto paramos suteikimo. Taip pat patikrinama atitiktis ilgalaikiams įsipareigojimams.

69 straipsnis

Tikrinimai vietoje atliekami pagal Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 III antraštinę dalį. Jie turi aprėpti bent po 5 % naudos gavėjų kiekvienais metais ir visų skirtingų tipų kaimo plėtros priemones, nustatytas planavimo dokumentuose. Kalbant apie Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 IV skyriuje nurodytą „ankstyvo išėjimo į pensiją“ priemonę ir to reglamento 31 straipsnyje nurodytą „žemės ūkio paskirties žemės apželdinimo mišku“ priemonę, minėta procentinė dalis nuo paramos šioms priemonėms šeštųjų metų gali būti sumažinta iki 2,5 %, nedidinant kitų priemonių kontrolės intensyvumo.

Tikrinimai vietoje paskirstomi per metus remiantis rizikos analize, kurią pateikia kiekviena kaimo plėtros priemonė. Investicijų paramos priemonėms pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 II antraštinės dalies I, VII, VIII ir IX skyrius valstybės narės gali numatyti, kad tikrinimai vietoje taikomi tik projektams, kurie yra jau baigiami.

Tikrinimai turi aprėpti visus naudos gavėjo įsipareigojimus, kuriuos galima patikrinti apsilankymo metu.

70 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 30 bei 31 straipsnis ir 32 straipsnio 1 dalis taikomi mokėjimų sričiai. Tos nuostatos netaikomos paramai pagal miškininkystės priemones, išskyrus žemės ūkio paskirties žemės apželdinimą mišku.

To reglamento 36, 38 ir 40 straipsniai taikomi paramai, skirtai galvijams.

71 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 44 straipsnis taikomas paramai, suteikiamai visoms kaimo plėtros priemonėms.

2. Jei buvo sumokėta per didelė išmoka, naudos gavėjas pagal kaimo plėtros priemonę įpareigojamas grąžinti atitinkamą sumą pagal Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 49 straipsnį.

72 straipsnis

1. Bet koks naudos gavėjas, pateikęs klaidingą deklaraciją dėl didelio nerūpestingumo, išbraukiamas iš visų kaimo plėtros priemonių pagal atitinkamą Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 skyrių einamiesiems kalendoriniams metams.

Jei klaidinga deklaracija buvo pateikta tyčia, naudos gavėjas išbraukiamas ir kitiems metams.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nuobaudos taikomos neatsižvelgiant į papildomas nuobaudas pagal nacionalines taisykles.

73 straipsnis

Valstybės narės nustato taisykles dėl nuobaudų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasios.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

74 straipsnis

1. Reglamentas (EB) Nr. 445/2002 panaikinamas.

Reglamento (EB) Nr. 445/2002 65 straipsnio 2 dalis galioja toliau.

2. Nuorodos, daromos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir traktuojamos pagal koreliacinę lentelę, pateikiamą III priede.

75 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

46 straipsnis taikomas nuo 2000 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu

Franz FISHLER

Komisijos narys

I PRIEDAS

(14 straipsnis)

Tinkamos paramai gauti ūkinių gyvūnų rūšys	Riba, žemiau kurios vietinė veislė laikoma esanti išnykimo ūkiuose pavojuje (veislinių patelių skaičius (*))
Galvijai	7 500
Avys	10 000
Ožkos	10 000
Arkliniai	5 000
Kiaulės	15 000
Paukščiai	25 000

(*) Visoms ES valstybėms narėms apskaičiuotas tos pačios veislės patelių, tinkamų grynaveislei reprodukcijai, skaičius, įrašytas į valstybės narės pripažįstamą registrą (pvz., kaimenių knygą arba zoologinę knygą).

II PRIEDAS

KAIMO PLĖTROS PLANAI

1. **Kaimo plėtros plano pavadinimas**

2. **Valstybė narė ir administracinis regionas (jei taikytina)**

3.1. *Geografinė vietovė, kuriai taikomas planas*

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 41 straipsnis.

3.2. *Regionai, klasifikuojami kaip 1 ir 2 tikslai*

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 40 straipsnis.

Nurodoma:

— 1 tikslo regionai ir 1 tikslo pareinamojo laikotarpio regionai. Tai taikoma tik lydimosioms priemonėms (ankstyvas išėjimas į pensiją, kompensacinės išmokos, agrarinė aplinkosauga ir žemės ūkio paskirties žemės apželdinimas mišku pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį);

— 2 tikslo regionai. Tai taikoma:

1. lydimosioms priemonėms;
2. kitoms priemonėms, kurios nėra 2 tikslo planavimo dalis.

4. **Planavimas atitinkamu geografiniu lygiu**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 41 straipsnio 2 dalis.

Kai išskirtiniu atveju regione taikomas daugiau kaip vienas kaimo plėtros planas, nurodomi:

— visi susiję planai;

— kodėl neįmanoma sujungti priemonių į vieną planą;

— santykis tarp skirtingų planų priemonių ir informacija apie tai, kaip bus užtikrintas planų suderinamumas ir atitiktis.

5. **Kiekybinis esamos padėties aprašymas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies pirmoji įtrauka.

1. *Esamos padėties aprašymas*

Esama padėtis geografinėje vietovėje aprašoma naudojant kiekybinius duomenis, išryškinant privalumus, skirtumus, trūkumus ir kaimo plėtros potencialą. Šis aprašymas turi aprėpti tiek žemės ūkį, tiek miškininkystę (įskaitant kliūtis, trukdančias ūkininkauti mažiau palankiose vietovėse), kaimo ekonomiką, demografinę padėtį, žmogiškuosius išteklius, užimtumą ir aplinkos būklę.

2. *Ankstesnio programos laikotarpio poveikis*

Aprašomas EŽŪOGF finansinių išteklių, skirtų kaimo plėtrai per ankstesnį programos laikotarpį ir pagal lydimąsias priemones nuo 1992 m., poveikis. Pateikiami įvertinimų rezultatai.

3. *Kita informacija*

Kai taikytina, taip pat aprašomos bet kokios papildomosios priemonės be Bendrijos kaimo plėtros ir lydimųjų priemonių, kurios turėjo poveikį atitinkamai programos taikymo sričiai.

6. **Siūlomos strategijos, jos kiekybinių tikslų, pasirinktų kaimo plėtros prioritetų ir aprėpiamos geografinės vietovės aprašymas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies antroji įtrauka.

1. *Siūloma strategija, kiekybiniai tikslai ir pasirinkti prioritetai*

Atsižvelgiant į privalumus, skirtumus, trūkumus ir plėtros potencialą, nustatytus atitinkamoje srityje, visų pirma aprašoma:

— veiksmų prioritetai;

— atitinkama strategija tikslams pasiekti;

— funkciniai tikslai ir numatomas poveikis, kai įmanoma įvertinti kiekybiškai taip pat ir stebėsenos (monitoringo) bei sąmatų rodikliais, kuriuos galima naudoti įvertinimo tikslais;

— kiek strategija atsižvelgia į atitinkamų sričių konkrečias savybes;

— kaip taikomas integruotasis metodas;

— kiek pagal strategiją numatytas moterų ir vyrų dalyvavimas;

— kiek strategija atsižvelgia į visus susijusius tarptautinius Bendrijos ir nacionalinius įsipareigojimus aplinkosaugos srityje, įskaitant susijusius su subalansuota plėtra, visų pirma dėl vandens kokybės ir naudojimo, biologinės įvairovės išsaugojimo, įskaitant javų rūšių išsaugojimą ūkyje, ir globalinio atšilimo.

2. *Kitų priemonių aprašymas ir poveikis*

Kai taikytina, į aprašymą taip pat turi būti įtraukiamos bet kokios priemonės, kurių imamasi ne pagal kaimo plėtros planą (kitos Bendrijos priemonės ar nacionalinės priemonės, pvz., privalomosios taisyklės, praktikos kodeksai ir valstybės remiamos priemonės) ir kiek tos priemonės atitinka nustatytus poreikius.

3. *Konkrečių teritorinių priemonių aprėpiamos sritys*

Aprašoma bet kokių priemonių, apibrėžtų 8 punkte, kurios netaikomos 3 punkte nurodytame regione, geografinės aprėptis.

Visų pirma pateikiama:

— atitinkamoje vietovėje patvirtintų mažiau palankių ūkininkauti sričių sąrašas;

— bet kokie mažiau palankių ūkininkauti vietovių sąrašo pakeitimai, nurodant priežastis (Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 55 straipsnio 4 dalis);

— vietovės, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai, nurodant priežastis.

4. *Tvarkaraštis ir įsisavinimas*

Siūlomas įvairių priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, numatomas įsisavinimas ir trukmė (taip pat žr. 8 punktą).

7. **Įvertinimas, nurodant ekonominį, aplinkosauginį ir socialinį poveikį**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies trečioji įtrauka.

Išsamus aprašymas pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnį.

8. **Orientacinė bendroji finansinė lentelė (EŽŪOGF finansiniai metai)**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies ketvirtoji įtrauka

Finansinė programos lentelė. Kaimo plėtros programos (mln. EUR)

	1 Metai			... 7 Metai			Iš viso		
	Valstybinės išlaidos (1)	**EB įnašas** (2)	**Privataus sektoriaus įnašas** (3)	**Valstybinės išlaidos** (1)	**EB įnašas** (2)	**Privataus sektoriaus įnašas** (3)	**Valstybinės išlaidos** (1)	**EB įnašas** (2)	**Privataus sektoriaus įnašas** (3)
A prioritetas									
A1 priemonė (pvz., agrarinė aplinkosauga ir gyvūnų gerovė)									
Iš kurių priemonės patvirtintos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2078/92)									
A2 priemonė...									
... An priemonė									
Iš viso pagal A									
B prioritetas									
B1 priemonė (pvz., ankstyvas išėjimas į pensiją)									
Iš kurių priemonės patvirtintos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2079/92)									
B2 priemonė...									
... Bn priemonė									
Iš viso pagal B									
N prioritetas									
N1 priemonė (pvz., apželdinimas mišku)									
Iš kurių priemonės patvirtintos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2080/92)									
N2 priemonė...									
... Nn priemonė									
Iš viso pagal N									
Kitos priemonės									
Įvertinimas									
Ankstesnės priemonės iki 1992 m.									
Pereinamosios priemonės (4)									
Iš viso pagal kitas priemones									
Bendros išlaidos (D)									
Iš viso pagal planą (P) (5)									
Nepakankamas išnaudojimas (P-D)									
Perviršis (D-P)									

(1) Planuojamų (valstybinių) išlaidų skiltis, pateikiama informacijai.

(2) Kiekvienai priemonei planuojamo Bendrijos įnašo skiltis. Bendrijos įnašas, susijęs su apmokamomis išlaidomis, yra skaičiuojamas taikant kiekvienos priemonės programoje nustatytus koeficientus ir susitarimus. Bendrijos įnašas gali būti skaičiuojamas pagal tinkamas valstybines išlaidas (2 skiltis/1 skiltis) arba bendras tinkamas išlaidas [2 skiltis/(1 skiltis + 3 skiltis)].

(3) Planuojamų (privataus sektoriaus) išlaidų skiltis, pateikiama informacijai, kai toks įnašas numatytas pagal priemonę.

(4) Reglamento (EB) Nr. 2603/1999 4 straipsnio 2 dalis. Valstybės narės turi apibrėžti kriterijus, aiškiai nurodančius į programą įtrauktinas išlaidas.

(5) Apskaičiuojama remiantis finansine lentele, pateikiama Komisijos sprendimo, patvirtinančio planavimo dokumentą, su paskutiniais pakeitimais, priede.

ASIGNAVIMŲ PAGAL MODULIACIJĄ PARAIŠKA

	1 Metai		2 Metai		... 7 Metai		Iš viso	
	Valstybinės išlaidos	**EB įnašas**	**Valstybinės išlaidos**	**EB įnašas**	**Valstybinės išlaidos**	**EB įnašas**	**Valstybinės išlaidos**	**EB įnašas**
Ankstyvas išėjimas į pensiją								
Agrarinė aplinkosauga ir gyvūnų gerovė								
Apželdinimas mišku								
Mažiau palankios ūkininkauti vietovės								
Bendra moduliacija								

Pastaba:

Kai priemonė vienu metu įrašoma pagal daugiau kaip vieną prioritetą, valstybė narė finansinės vadybos tikslais pateikia papildomą lentelę, kurioje įtraukiamos visos su priemones susijusios išlaidos. Ši papildoma lentelė turi būti tokios pat struktūros kaip ir pirmiau pateikiama lentelė, o eilės tvarka — pagal toliau pateikiamą sąrašą. Tas pats taikoma ir valstybėms narėms, pateikiančios jungtinę finansinę lentelę.

Šio reglamento 48 straipsnio 1 dalyje minima jungtinė finansinė lentelė būti tokios pat struktūros kaip ir pirmiau pateikiama lentelė, o eilės tvarka — pagal toliau pateikiamą sąrašą.

— Įvairios priemonės apibrėžiamos taip:
  (a) investavimas į ūkius;
  (b) veiklos pradžios parama jauniems ūkininkams;
  (c) mokymas;
  (d) ankstyvas išėjimas į pensiją;
  (e) mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai;
  (f) agrarinė aplinkosauga ir gyvūnų gerovė;
  (g) žemės ūkio produktų perdirbimo ir rinkodaros tobulinimas;
  (h) žemės ūkio paskirties žemės apželdinimas mišku;
  (i) drugi ukrepi v gozdarstvu;
  (j) zemljiške operacije;
  (k) komasacija in arondacija;
  (l) vzpostavljanje služb za svetovanje na kmetijah, služb za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah in služb za pomoč pri upravljanju kmetij;
  (m) trženje kakovostnih kmetijskih proizvodov, vključno z vzpostavljanjem programov kakovosti;
  (n) osnovne storitve za ekonomijo in prebivalstvo na podeželju;
  (o) obnova in razvoj vasi ter varstvo in ohranjanje dediščine podeželja;
  (p) diverzifikacija kmetijskih dejavnosti in kmetijstvu sorodnih aktivnosti za zagotovitev raznovrstnih dejavnosti ali alternativnih virov dohodkov;
  (q) gospodarjenje s kmetijskimi vodnimi viri;
  (r) razvoj in izboljšanje infrastrukture, povezane z razvojem kmetijstva;
  (s) spodbujanje turističnih in obrtnih dejavnosti;
  (t) varstvo okolja v zvezi s kmetijstvom, gozdarstvom in ohranjanjem krajine ter izboljšanjem dobrega počutja živali;
  (u) stichinių nelaimių pažeisto žemės ūkio produkcijos potencialo atkūrimas ir atitinkamų prevencinių priemonių įdiegimas;
  (v) finansinė inžinerija;
  (w) vietinių partnerių integruotų kaimo plėtros strategijų vadyba;
  (x) reiklių standartų įgyvendinimas;
  (y) naudojimasis ūkių konsultavimo paslaugomis;
  (z) dalyvavimas maisto kokybės schemose;
  (aa) kokybiškų produktų skatinimas.
— Priemonės nuo j iki w gali būti apibrėžiamos kaip viena priemonė: j) kaimo vietovių adaptacijos ir plėtros skatinimas;
— EŽŪOGF Garantijų skyriaus ištekliai priemonėms, skirtoms kaimo vietovių adaptacijai ir plėtrai skatinti (Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnis) 2 tikslo (kaimo) vietovėse: …… mln. EUR (% iš bendros 33 straipsnio sumos).

9. **Planams įgyvendinti skirtų priemonių aprašymas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies penktoji įtrauka

Kiekvienam toliau nurodytam punktui nurodoma:

a) pagrindiniai paramos priemonių požymiai;

b) kita informacija.

1. *Bendrieji reikalavimai*

A. Pagrindiniai paramos priemonės požymiai:

— priemonių sąrašas Reglamente (EB) Nr. 1257/1999 nurodyta tvarka;

— nurodyti konkretų straipsnį (ir jo dalį), kuris reglamentuoja kiekvieną kaimo plėtros mokėjimo priemonę. Jei nurodomi du ar daugiau straipsnių, mokėjimo priemonė turi būti suskirstyta į sudėtines dalis;

— bendras kiekvienos priemonės tikslas.

B. Kita informacija:

nėra.

2. *Visų ar keleto priemonių reikalavimai (1).*

A. Pagrindiniai požymiai:

— Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos pirmojoje įtraukoje nurodytos išimtys.

B. Kita informacija:

— Bendrijos įnašas, remiantis bendromis sąnaudomis arba valstybinėmis išlaidomis;

— pagalbos intensyvumas ir (arba) suma ir taikyta diferenciacija (I–VIII skyriai);

— tinkamumo reikalavimų informacija;

— ekonominio įgyvendinamumo įrodymo kriterijai (I, II, IV ir VII skyriai);

— įprasta gero ūkininkavimo praktika (V ir VI skyriai);

— būtiniausi aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartai (I, II ir VII skyriai);

— reikiamos profesinės kvalifikacijos ir kompetencijos lygis (I, II ir IV skyriai);

— įprastos atitinkamų produktų prekybos rinkos buvimo pakankamas įvertinimas (I ir VII skyriai) pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 6 ir 26 straipsnius;

— visų galiojančių sutarčių (iš ankstesnio laikotarpio) aprašymas, įskaitant ir finansinę pusę, ir joms taikomą tvarką/taisykles.

3. *Konkrečioms priemonėms reikalinga informacija*

Be to, apie priemones pagal atskirus skyrius būtina tokia konkreti informacija:

I. Investavimas į žemės ūkio valdas

A. Pagrindiniai požymiai:

— pagrindiniai gamybos sektoriai ir investicijų tipai.

B. Kita informacija:

— didžiausia bendra investicijų suma, kuriai gali būti teikiama parama;

— paramos tipai;

— standartai, dėl kurių ūkininkui gali būti suteiktas lengvatinis laikotarpis pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 5 straipsnio 3 dalį, jo pateisinimas dėl su šių standartų laikymusi susijusių konkrečių problemų ir ilgiausioji laikotarpio trukmė atitinkamam standartui.

II. Jaunų ūkininkų veiklos pradžios parama

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— laikas, per kurį jauniems ūkininkams leidžiama įvykdyti tinkamumo kriterijus penkerių metų laikotarpiu, leistu pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 dalį;

— amžiaus riba;

— reikalavimai, taikomi jauniems ūkininkams, kurie nėra vieninteliai valdos savininkai arba pradeda savo veiklą kaip asociacijų ar kooperatyvų, kurių pagrindinė paskirtis yra valdyti žemė ūkio valdą, nariai;

— veiklos pradžios paramos tipas;

— ūkių konsultavimo tarnybos, susijusios su jaunų ūkininkų įsikūrimu, pavadinimas tais atvejais, kai suteikta parama yra didesnė nei numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 8 straipsnio 2 dalies b punkto antrojoje pastraipoje.

III. Mokymas

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— tinkamos paramai gauti priemonės ir naudos gavėjai;

— užtikrinimas, kad neprašoma finansuoti įprastos švietimo sistemos ar programų.

IV. Ankstyvas išėjimas į pensiją

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— išsamus su perdavėju, perėmėju, darbuotoju ir perduodama žeme susijusių sąlygų, visų pirma dėl žemės, kurią perdavėjas pasilieka nekomercinei paskirčiai, ir įgyvendinamumui padidinti suteikto laiko trukmės, aprašymas;

— pagalbos tipas, įskaitant didžiausios iš dalies finansuojamos sumos valdai skaičiavimo metodikos aprašymą ir pagrindimą kiekvienam naudos gavėjų tipui;

— nacionalinės išėjimo į pensiją ir ankstyvo išėjimo į pensiją sistemos aprašymas;

— informacija apie paramos trukmę.

V. Mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai

A. Pagrindiniai požymiai:

— paramos suma:

1. dėl kompensacinių išmokų pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio a punktą: pasiūlymai dėl didžiausiosios sumos, kuri gali būti iš dalies finansuojama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 15 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą, viršijimo turi būti reikiamai pagrįsti. Nurodoma, kaip tokiais atvejais bus užtikrinama, kad būtų laikomasi didžiausios kompensacinių išmokų ribos, ir paaiškinama administracinė tvarka, kuria bus užtikrinta, kad nebus viršyta didžiausioji suma, kuri gali būti iš dalies finansuojama; kai taikoma didžiausioji išmoka pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 priedą, nurodomos tokį taikymą pateisinančios objektyvios aplinkybės;

2. dėl kompensacinių išmokų pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio b punktą ir 16 straipsnį: pradiniai išsamūs agronominiai apskaičiavimai, parodantys: a) atsisakytas pajamas ir išlaidas, turėtas dėl aplinkosaugos apribojimų, b) atskaitai taikytas agronomines prielaidas;

3. dėl Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 16 straipsnyje nurodytų kompensacinių išmokų:

— jei reikia, nurodomos konkrečios problemos, dėl kurių pateisinama didesnė parama už didžiausiąją sumą, numatytą pirmiau minėto reglamento 16 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje;

— jei reikia, nurodomas pateisinimas dėl didesnės pradinės paramos, nei numatyta pirmiau minėto reglamento 16 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje.

B. Kita informacija:

— informacija apie tinkamumo paramai gauti reikalavimus, visų pirma:

1. nustatyta mažiausioji teritorija;

2. atitinkamo konversijos mechanizmo, taikyto bendrų ganyklų atveju, aprašymas;

3. Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio a punkte nurodytų paramos išmokų suma: paramos sumos diferencijavimo pateisinimas taikant to reglamento 15 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus;

4. dėl kompensacinių išmokų pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio b punktą ir 16 straipsnį: išsamių agronominių apskaičiavimų, nustatytų patvirtintame planavimo dokumente, pakeitimai;

— mažiau palankių ūkininkauti sričių sąrašų, patvirtintų ar iš dalies pakeistų Tarybos ir Komisijos direktyvomis, pakeitimai ir sričių, kuriose galioja aplinkosaugos apribojimai, sąrašas.

VI. Standartų laikymasis

VI.1. *Reiklių standartų įgyvendinimas*

A. Pagrindiniai požymiai:

— standartų pagal Bendrijos teisės aktus, kuriems parama gali būti teikiama pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 21b straipsnį, data, nuo kurios standartas yra privalomas pagal Bendrijos teisės aktus, ir pasirinkimo pateisinimas.

B. Kita informacija:

— žymaus poveikio ūkio einamosioms išlaidoms dėl naujo standarto nustatytų įpareigojimų ar apribojimų aprašymas;

— paramos suma vienam standartui ir ją pateisinantys išsamūs apskaičiavimai.

VI.2. *Naudojimasis ūkių konsultavimo paslaugomis*

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— valstybės narės įvestos ūkių konsultavimo sistemos, įskaitant už konsultavimo paslaugas atsakingų institucijų atrankos tvarką, aprašymas;

— už naudojimąsi žemės ūkio konsultacijų paslaugomis keturiose Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 21d straipsnio 1 dalyje nurodytose srityse ūkininkui suteikiamos paramos dažnumas.

VII. Agrarinė aplinkosauga ir gyvūnų gerovė

A. Pagrindiniai požymiai:

— įsipareigojimų pateisinimas remiantis numatomu jų poveikiu;

— pradiniai išsamūs agronominiai apskaičiavimai, parodantys: a) atsisakytas pajamas ir išlaidas, turėtas dėl įprastos geros ūkininkavimo praktikos, b) atskaitai taikytas agronomines prielaidas, c) lengvatos dydį ir jos pateisinimą remiantis objektyviais kriterijais.

B. Kita informacija:

— vietinių veislių, kurioms iškilęs išnykimo ūkiuose pavojus, sąrašas ir veislinių patelių atitinkamose vietovėse skaičius. Šį skaičių turi patvirtinti tinkamai pripažinta techninė institucija arba gyvūnų augintojų organizacija/asociacija, kurios privalo tvarkyti ir atnaujinti atitinkamos veislės gyvūnų bandos arba paukščių pulko registracijos knygą. Atitinkama institucija turi turėti atitinkamų veislių gyvūnams identifikuoti reikalingą kvalifikaciją ir žinias;

— augalų genetiniai ištekliai, kuriems gresia genetinis išnykimas, moksliniais rezultatais pagrįsti genetinio išnykimo įrodymai ir *landrace*/primityvių (vietinių) veislių išplitimo, jų populiacijos įvairovės rodikliai bei vietoje dominuojanti žemės ūkio praktika;

— duomenys apie ūkininkų įsipareigojimus ir bet kurias kitas įsipareigojimų sąlygas, įskaitant vykdomų sutarčių koregavimo taikymo sritį ir tvarką;

— paramos lygio pasikeitimai iki 120 % visų agronominiuose skaičiavimuose nustatytų išlaidų ir prarastų pajamų, nurodytų patvirtintame planavimo dokumente, ir šių pasikeitimų pateisinimas;

— priemonės taikymo srities aprašymas, nurodant aprėptį poreikių atžvilgiu, ir jos nutaikymo laipsnis geografinės, sektoriaus ir kitokios aprėpties prasme;

— dėl visų agrarinės aplinkosaugos ir gyvūnų gerovės įsipareigojimų drauge — turėtų būti nurodyti galimi įsipareigojimų suderinimo būdai ir užtikrintas įsipareigojimų abipusis darnumas.

VIII. Maisto kokybė

VIII.1. *Dalyvavimas maisto kokybės schemose*

A. Pagrindiniai požymiai:

— Bendrijos ir nacionalinių kokybės schemų, kurioms gali būti teikiama parama, sąrašas. Nacionalinių schemų aprašymai pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24b straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus.

B. Kita informacija:

— paramos suma kiekvienam tinkamos paramai schemos tipui ir pastoviųjų išlaidų pateisinimas, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 24c straipsnyje.

VIII.2. *Kokybiškų produktų skatinimas*

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— produktų, kuriems parama gali būti teikiama pagal kokybės schemą, pasirinktą pagal VIII.1 nurodytą priemonę, sąrašas;

— procedūra, skirta užtikrinti, kad kaimo plėtros paramą gaunanti veikla nebūtų remiama pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2826/2000;

— informacijos, skatinimo ir reklaminės medžiagos *ex ante* tikrinimo tvarka (šio reglamento 26 straipsnis);

— tinkamų paramai teikti sąnaudų aprašymas.

IX. Žemės ūkio produktų perdirbimo ir rinkodaros tobulinimas

A. Pagrindiniai požymiai:

— pagrindinės žemės ūkio produkcijos sektoriai.

B. Kita informacija:

— ekonominės naudos pagrindiniams gamintojams įrodymo kriterijai;

— standartai, dėl kurių mažoms perdirbimo įmonėms pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 26 straipsnio 1 dalies antrąją įtrauką gali būti suteiktas lengvatinis laikotarpis, pateisinimas, susijęs su konkrečiomis šių standartų laikymosi problemomis ir ilgiausioji laikotarpio trukmė konkretaus standarto atveju.

X. Miškininkystė

A. Pagrindiniai požymiai:

nėra.

B. Kita informacija:

— sąvokų apibrėžimai:

i) „žemės ūkio paskirties žemė“, siejant su šio reglamento 32 straipsniu;

ii) „ūkininkas“, siejant su šio reglamento 33 straipsniu;

iii) nuostatos, užtikrinančios, kad planuojamos priemonės yra pritaikytos vietinėms sąlygoms ir suderinamos su aplinka bei išlaikančios pusiausvyrą tarp miškų ir medžiojamųjų paukščių bei žvėrių populiacijų (kai taikytina);

iv) susitarimai tarp regionų ir potencialių naudos gavėjų dėl Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 32 straipsnyje nurodytų priemonių;

— kai taikomos standartinės sąnaudos, minimos 46 straipsnyje:

i) standartinės vieneto sąnaudos;

ii) šioms sąnaudoms nustatyti taikyta metodika;

iii) perteklinio kompensavimo išvengimo kriterijų laikymasis;

— tinkamų paramai gauti priemonių ir naudos gavėjų aprašymas;

— sąsaja tarp siūlomų priemonių ir nacionalinių/subnacionalinių miškininkystės programų ar lygiaverčių priemonių;

— nuoroda į miškų apsaugos planus teritorijose, klasifikuojamose kaip didelio ar vidutinio miško gaisro pavojaus sritys, ir siūlomų priemonių atitiktis šiems apsaugos planams.

XI. Kaimo vietovių adaptacijos ir plėtros skatinimas

A. Pagrindiniai požymiai:

— pagal kiekvieną priemonę siūlomų veiksmų aprašymas ir pateisinimas.

B. Kita informacija:

— finansinės inžinerijos, kuri turi atitikti bendruosius tinkamumo paramai gauti kriterijus, aprašymas.

10. **Bet kokių studijų, demonstracinių projektų, mokymo ar techninės pagalbos operacijų (kai taikytina) reikalingumas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies šeštoji įtrauka.

11. **Kompetentingų institucijų ir atsakingų įstaigų paskyrimas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies septintoji įtrauka.

12. **Nuostatos, turinčios užtikrinti veiksmingą ir teisingą planų įgyvendinimą, įskaitant stebėseną (monitoringą) ir įvertinimą, kiekybinių įvertinimo rodiklių, kontrolės priemonių ir sankcijų bei tinkamo viešinimo tvarkos apibrėžimas**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies aštuntoji įtrauka.

1. *Išsami informacija apie šio reglamento 60–65 straipsnių įgyvendinimą.*

Visų pirma turi būti nurodyta:

— galimybė suteikti avansą tam tikriems naudos gavėjams pagal investicijų priemones;

— paramos galutiniams naudos gavėjams išmokų finansinių schemų aprašymas;

— programos stebėsenos (monitoringo) ir įvertinimo priemonės, ypač su finansiniais, fiziniais ir poveikio rodikliais susijusių duomenų surinkimo, organizavimo ir koordinavimo sistemos;

— galimų stebėsenos (monitoringo) komitetų vaidmuo, sudėtis ir darbo tvarkos taisyklės;

— kodifikavimas. Šis kodifikavimas turi atitikti Komisijos numatytą modelį.

2. *Išsami informacija apie šio reglamento 66–73 straipsnių įgyvendinimą.*

Turėtų būti nurodytos konkrečios kontrolės priemonės, kurias planuojama taikyti paraiškų pagrįstumui ir atitikčiai paramos reikalavimams patikrinti bei specialios nuobaudų taisyklės.

3. *Išsami informacija apie bendrųjų tinkamumo paramai gauti kriterijų, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1685/2000, laikymąsi*

Šio reglamento 45 straipsnis.

4. *Kita informacija:*

Tam tikrais atvejais, informacija, kad pranešimo apie *force majeure* atvejus laikotarpis buvo pratęstas (šio reglamento 39 straipsnio 2 dalis).

13. **Konsultacijų ir susijusių atitinkamų lygių institucijų bei įstaigų ir ekonominių bei socialinių partnerių paskyrimo rezultatai**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 1 dalies devintoji įtrauka.

1. Aprašoma:

— ekonominiai bei socialiai partneriai ir kitos susijusios nacionalinės institucijos, su kuriomis reikia konsultuotis pagal nacionalines taisykles ir praktiką;

— žemės ūkio ir aplinkosaugos institucijos ir organizacijos, kurios turi dalyvauti, ypač rengiant, įgyvendinant, stebint, vertinant ir persvarstant agrarinės aplinkosaugos priemones ir kitas su aplinkosauga susijusias priemones, taip užtikrinant pusiausvyrą tarp šių priemonių ir kitų kaimo plėtros priemonių.

2. Apibendrinami konsultacijų rezultatai ir nurodoma, kiek buvo atsižvelgta į gautas išvadas ir rekomendacijas.

14. **Pusiausvyra tarp skirtingų paramos priemonių**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 43 straipsnio 2 dalies antroji įtrauka.

1. Aprašoma nurodant privalumus, poreikius ir potencialą:

— pusiausvyra tarp skirtingų kaimo plėtros priemonių;

— kiek agrarinės aplinkosaugos priemonės taikomos visoje teritorijoje.

2. Šis aprašymas yra skirtas (jei taikytina):

— priemonėms, kurių imtasi ne pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999, taikymo sritis;

— priemonėms, kurių imtasi arba kurios planuojamos pagal atskirus kaimo plėtros planus.

15. **Suderinamumas ir atitiktis**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 2 dalis.

A. Pagrindiniai požymiai:

1. Suderinamumo ir atitikties:

— kitai bendrijos politikai, ypač konkurencijos politikai, ir pagal ją įgyvendinamoms priemonėms;

— kitiems bendrosios žemės ūkio politikos instrumentams, ypač kai numatytos išimtys pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 3 dalį;

— kitoms paramos priemonėms, įtrauktoms į kaimo plėtros planus;

— bendriesiems tinkamumo suteikti paramą kriterijams įvertinimas.

2. Dėl priemonių pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnį užtikrinama ir, jei reikia, įrodoma, kad:

— pagal to straipsnio šeštąją, septintąją ir devintąją įtraukas patvirtintos priemonės negauna finansinės paramos iš ERDF kaimo vietovėms, įtrauktoms į 2 tikslą, ir pereinamojo laikotarpio vietovėms;

— priemonės nėra reglamentuojamos jokia kita priemone, nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 II antraštinėje dalyje.

B. Kita informacija.

Visų pirma turi būti įvertinti susitarimai, skirti užtikrinti tinkamą koordinavimą su įvairiomis institucijomis, atsakingomis už:

— rinkos organizacijų numatytų priemonių rengimą;

— bet kokias pagal nacionalinius teisės aktus numatytas kaimo plėtros priemones.

16. **Papildoma valstybės pagalba**

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 52 straipsnis.

A. Pagrindiniai požymiai.

Nurodomos priemonės, kurioms papildomas finansavimas bus suteiktas valstybės pagalbos forma (Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 52 straipsnis). Orientacinėje lentelėje turėtų būti nurodyta papildomos paramos, suteikiamos kiekvienai iš atitinkamų priemonių kiekvienais plano taikymo metais, suma.

B. Kita informacija:

— valstybės pagalbos atsisakymas;

— papildomo finansavimo valstybės pagalbos forma, suteikto bet kuriai iš patvirtintame planavimo dokumente nurodytų priemonių, pasikeitimai;

— pagalbos procentinė dalis.

III PRIEDAS

KORELIACINĖ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 445/2002	Šis reglamentas
1 straipsnis	–
–	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	–
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnis
5 straipsnio 2 ir 3 dalys	–
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	11 straipsnis
12 straipsnis	–
–	12 straipsnis
13 straipsnis	13 straipsnis
14 straipsnis	14 straipsnis
15 straipsnis	15 straipsnis
16 straipsnis	16 straipsnis
17 straipsnis	17 straipsnis
18 straipsnis	18 straipsnis
19 straipsnis	19 straipsnis
20 straipsnis	20 straipsnis
21 straipsnis	21 straipsnis
–	22 straipsnis
–	23 straipsnis
–	24 straipsnis
–	25 straipsnis
–	26 straipsnis
22 straipsnis	27 straipsnis
–	28 straipsnis
23 straipsnis	29 straipsnis
24 straipsnis	30 straipsnis
25 straipsnis	31 straipsnis
26 straipsnis	32 straipsnis
27 straipsnis	33 straipsnis
28 straipsnis	34 straipsnis
29 straipsnis	35 straipsnis
30 straipsnis	36 straipsnis
31 straipsnis	37 straipsnis
32 straipsnis	38 straipsnis
33 straipsnis	39 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 445/2002	Šis reglamentas
34 straipsnis	40 straipsnis
35 straipsnio 1 dalis	41 straipsnio 1 dalis
35 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 3 dalis
35 straipsnio 3 dalis	41 straipsnio 2 dalis
36 straipsnis	42 straipsnis
37 straipsnis	43 straipsnis
38 straipsnis	44 straipsnis
39 straipsnis	45 straipsnis
39a straipsnis	46 straipsnis
40 straipsnis	47 straipsnis
41 straipsnis	48 straipsnis
42 straipsnis	49 straipsnis
43 straipsnis	50 straipsnis
44 straipsnis	51 straipsnis
45 straipsnis	52 straipsnis
45a straipsnis	53 straipsnis
46 straipsnis	54 straipsnis
47 straipsnis	55 straipsnis
48 straipsnis	56 straipsnis
49 straipsnis	57 straipsnis
50 straipsnis	58 straipsnis
51 straipsnis	59 straipsnis
52 straipsnis	60 straipsnis
53 straipsnis	61 straipsnis
54 straipsnis	62 straipsnis
55 straipsnis	63 straipsnis
56 straipsnis	64 straipsnis
57 straipsnis	65 straipsnis
58 straipsnis	66 straipsnis
59 straipsnis	67 straipsnis
60 straipsnis	68 straipsnis
61 straipsnis	69 straipsnis
62 straipsnis	70 straipsnis
62a straipsnis	71 straipsnis
63 straipsnis	72 straipsnis
64 straipsnis	73 straipsnis
65 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa ir 74 straipsnio 2 dalis
65 straipsnio 2 dalis	74 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa
66 straipsnis	75 straipsnio pirmoji pastraipa
–	75 straipsnio antroji pastraipa
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas